

MY A ŠKOLA

Občasník základní školy Olomouc, Heyrovského 33 školní rok 2016/17

ÚVODNÍ SLOVO:

Každý školní rok provází žáky, učitele a celou veřejnost některá slova a pojmy, která slyšíme z rádia a televize a čteme je v novinách a na internetu častěji než jiné. V minulém školním roce byla snad nejběžnější slova uprchlíci, migrace, inkluze a brexit. Slova a témata jistě závažná a určitě ovlivňující všechny generace naší společnosti. Na Heyráku se k nim přidal ještě pojem inkluze a fotbalové akademie, protože – pokud to náhodou ještě nevíte – od září budou na Heyráku fungovat hned dvě fotbalové akademie pečující o talentované chlapce našeho regionu. Ale čím ve skutečnosti chlapci a děvčata, mámy, tátové a my všichni ostatní žijeme, co si nejvíce přejeme pro sebe a pro naše blízké? Když si tuto otázku položíte, tak vás všechny určité okamžité napadne ... no přece si všichni přejeme zdraví!

Cesta ke zdraví může vést přes pravidelný pohyb. Pokud někomu nestačí nebo nevyhovují tradiční sporty, jako například běhání, jízda na kole, plavání nebo tenis, může si vybrat z rozsáhlé nabídky fitness center. Sport se především od druhé poloviny 20. století stal mimořádně významným společenským fenoménem. Dotýká se stále širšího okruhu obyvatelstva, sílí jeho dimenze ekonomická, kulturní, sociální a zdravotní, ale i edukační, volnočasová, relaxační, terapeutická. Právě podíl na sportovním životě výrazně spoluvytváří koncepci soudobého zdravého životního stylu.

Proto já osobně preferuji slova zcela jiná, než jsem použil v úvodu tohoto článku. Rád si čtu a dívám se na EURO, Wimbledon, Tour de France, biatlonové závody nebo olympijské hry. Na sportovní události je letošní rok opravdu bohatý a každý si najde to svoje. Mám rád příběhy, které se točí okolo Petra Čecha, Petera Sagana nebo Lucie Šafářové. Ale aby se takové příběhy mohly zrodit, je třeba někde začít. A kde jinde začít než ve škole? Děti jsou od přírody soutěživé, a pokud se jim ukáže správný příklad a poskytnou odpovídající podmínky, může sport zvítězit i nad zábavou, kterou dětem nabízí počítače a virtuální realita.

Naše škola se už léta snaží tento prostor dávat všem, a to jednak formou tříd s rozšířenou výukou tělesné výchovy a jednak formou různých kroužků - ať už v rámci školní družiny nebo úzké spolupráce s řadou sportovních oddílů. Máme radost ze všech dětí, které s nadšením sportují na všech úrovních, a jsme pyšní na ty, kteří se ve svých sportech dokázali prosadit až do reprezentace ČR jako například Tomáš Kalas, Kamil Vacek nebo Jakub Heža.

Jsmo malý stát uprostřed Evropy, a že jsme na EURO nepostoupili ze skupiny, no co už, jiné fotbalové velmoci se tam ani nedostaly. Nebrblejme a nezatrucujme všechny naše reprezentanty, ale dál vytvářejme podmínky ke sportování, vedme děti k nějakému cíli a vyrazme do přírody, na kola, na hřiště. Tudy vede cesta ke zdraví, k radosti, uvolnění a pohodě. Proto budme v pohybu!

Pohodový a na sportovní zážitky bohatý školní rok vám všem přeje ředitel školy

Mgr. Oldřich Čížek

První krok do školy - zápis do 1.ročníku

Na zahájení zápisu v pátek 15. ledna 2016 čekalo nedočkavě hned několik dětí – první krok do školy byl tady. Po slavnostním zahájení děti a rodiče spěchali do tříd, aby zde splnili své úkoly. Rodiče sdělovali potřebné údaje, děti zas předváděly své dovednosti, aby dokázaly, že jsou pro školu dostatečně „zralé“. Po dvou dnech byl zápis ukončen posledními podpisy dětí na pamětní listinu zapisovaných. Zvládli jsme to!

K zápisu se letos dostavilo na obou pracovištích naší školy celkem 167 dětí, z toho 116 na ZŠ Heyrovského a 51 na odloučeném pracovišti Čajkovského. Všichni

jsem měli z tak velkého zájmu rodičů radost, avšak v počtech budoucích prvňáčků došlo ještě ke změnám. O odklad postupně zažádalo celkem 22 rodičů, někteří zvolili jinou školu, někteří se přistěhovali, takže ve čtyřech prvních třídách zůstává 88 žáků na ZŠ Heyrovského a 48 žáků ve dvou třídách na odloučeném pracovišti Čajkovského.

Novým prvňáčkům i jejich rodičům všichni přejeme pohodový vstup do nového prostředí a hodně úspěchů ve školní práci.

**Mgr. Anna Přikrylová,
ŽŘ pro 1. stupeň**

Jak to vidí máma

Bylo 1. září 2007 a moje malá holčička, celá v růžovém, šla poprvé do školy. Slavnostní uvítání na ZŠ Heyrovského v Olomouci bylo velmi příjemné a mně se začaly honit hlavou otázky. Bude se jí dařit? Najde si kamarády? Jaké tu mají pedagogy? Budou tu na ni hodní? A vůbec, zvládne tu těch devět dlouhých let?

Na otázky jsem si během jejího studia na ZŠ mohla odpovídat různě. Něco se dařilo více, něco méně. Kamarádů i nekomarádů bylo spousta. Učitelé byli někdy báječní a jindy úplně trapní. A hodní na ni byli jen tehdy, když po ní nechtěli to, co zrovna neuměla. Prostě jednoduchý dotaz a na něj jednoduchá odpověď. Co bylo ve škole? NIC!

Těch dlouhých devět let ale strašně rychle uteklo a najednou tu bylo úterý 28. června 2016 a moje malá holčička, tentokrát ve slavnostní černé, si jde pro poslední vysvědčení ze základní školy. A právem je ve slavnostním, protože ZŠ Heyrovského předává vysvědčení žákům devátých tříd v obřadní síni olomoucké radnice. Ani tentokrát nemohu na této důležité akci v životě mé dcery chybět a jsem ráda, že jsem mohla svou holčičku na radnici doprovodit.

Špalír nastrojených deváťáků, slavnostní hudba, projevy zastupitelů města, vedení školy a hlavně třídních učitelů chytly za srdce snad každého. A když poté pan ředitel vyzval jmenovitě každého, aby si přišel pro vysvědčení a to mu bylo slavnostně předáno, ukápla spouště z nás i nějaká ta slzička dojetí. Pak už nastalo loučení a slziček daleko víc, protože pro tyhle děti základní škola zkrátka skončila.

A já si dnes mohu jen říct, že jsem své holčičce vybrala bezvadnou základní školu, která ji krásně přivítala, spoustu věcí naučila a s grácií se s ní rozloučila.

Tak tedy závěrem: „Heyráku, díky!“

Hrdá máma malé (dnes už velké) holčičky.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Pro komunikaci se všemi zaměstnanci ZŠ Heyrovského i ZŠ Čajkovského používejte, prosím, nové emailové adresy ve tvaru
Jmeno.Prijmeni@zsho.cz
(např. Jan.Novak@zsho.cz)

COCA COLA CUP

Když jsme šli do prvního kola tohoto turnaje, tak jsme ani nevěděli, co od toho vlastně čekat. První kolo jsme zvládli. Bylo poměrně jednoduché, stejně jako to druhé. Ve třetím jsme měli první problém, který představovali fotbalisté Prostějova. Hrál se vyrovnaný zápas, který skončil nerozhodně. Oba týmy věděly, že o vítězi a dalším postupujícím rozhodne skóre. Naštěstí jsme zvládli vsítit více branek než soupeř a postoupit do moravského finále. V tom se nám podařilo splnit roli favorita a postoupit přes školy z Ostravy, Vítkovic a Slovácka. A čekalo nás celorepublikové finále. To znělo celkem dobře. Ani se to nezdálo tak těžké a už jsme byli tak daleko. Najednou nás začali zajímat podrobnosti. Původně se mělo hrát v Olomouci, což by bylo super. Nakonec se rozhodlo, že se bude hrát v Humpolci, což bylo daleko, takže jsme vyjeli už o den dřív. Cesta byla dobrá, dívali jsme se na filmy a ani nám nepřišlo, že jsme jeli tak dlouho. Poté jsme se ubytovali v příjemném hotelu, který byl jen pár kroků od hřiště. Další den jsme již měli podle programu hrát zápasy o mistra republiky. Měli jsme hrát s Teplicemi, jenže kvůli problémům při cestě jejich tým nedorazil včas, takže jsme nastoupili proti Pardubicím, které jsme porazili 1:0. Když jsme stejným výsledkovým rozdílem porazili základní školu z Příbrami, měli jsme již jistotu postupu z prvního místa. Mohli jsme si v podstatě rozhodnout, kdo s námi pojede do Olomouce, na Česko-Slovenského finále. Teplice jsme porazili 3:1, a tak jsme se měli v Olomouci na stadionu Holice utkat o mistra České republiky znovu s Pardubicemi. Začala nás také zajímat hlavní cena, protože to už nebylo zase tak nereálné, stačilo nám vyhrát dva zápasy. Navíc jsme hráli doma. Hlavní cenou byl zájezd do Francie, která hostila EURO a to vše po boku nejlepšího střelce české reprezentace Jana Kollera. Cíl už byl tedy jasný. Jelikož jsme byli doma, tak jsme doufali, že dorazí hodně našich fanoušků ze školy. V Holici jsme začali proti nám již známým Pardubicím. Zápas se nám podařilo vyhrát 2:1 a byli jsme v superfinále, ve kterém nás čekal zápas proti Žilíně. Tohle utkání byl opravdový zážitek. Bylo zde hodně lidí, především ti, kteří fandili nám. Atmosféra byla skvělá. Zápas jsme začali trochu nervózně, ale poté už jsme zápas kontrolovali, šli do vedení, a když jsme šli po faulu, který byl oceněn červenou kartou, do vedení již o dva góly, věděl jsem, že je vše na dobré cestě. Zápas jsme vyhráli 3:0 a vyhráli jsme tak celý turnaj, do kterého se zapojilo přes tisíc škol z celé republiky. Do Francie jsme jeli 28.6., takže jsme měli prodloužené prázdniny o dva dny, které jsme měli strávit u moře a na zápase Portugalsko - Polsko, které se odehrálo v Marseille. 28.6. jsme vyjeli v ranních hodinách do Prahy. Odlétali jsme do Nice okolo dvanácté hodiny. Na letišti v Nice jsme čekali na holky z Bardějova, které vyhrály svůj Coca Cola cup a jeli

s námi. Poté jsme už jeli do pěkného městečka, které bylo u moře, Saint Raphael. Bydleli jsme na pláži a užívali si bohatý program, který připravila Coca Cola. Co jsme chtěli, tak jsme měli, což bylo super. Nejvíce jsme se však všichni těšili na samotný zápas. Do Marseille jsme jeli po obědě, a když jsme dorazili, šli jsme do fan zóny a pak na samotný stadion. Byl to neuvěřitelný zážitek, dobrý zápas, neskutečná atmosféra a viděli jsme hráče opravdové extratřídy. To, že to celé s námi absolvoval Honza Koller, dodalo jen třešničku na dort, kterého jsme si dosyta užili.

Děkujeme všem, kteří nás po celou dobu a hlavně pak v superfinále podporovali, děkujeme i našemu skvělému trenérovi Davidu Čechovi a našim následovníkům přejeme, aby ten úžasný pohár na Heyráku zůstal.

Martin Vybíral, kapitán týmu

1. místo / chlapci
Základní škola Heyrovského Olomouc

Proč mám chodit do školy?

V sobotu k nám přišel na návštěvu můj strýc i s šestiletým Danielkem, který teď začal chodit do 1. třídy. Danda dostal vloni od Ježíška aktovku a až do září s ní pořád všude chodil a chlubil se, že už půjde do školy. Od září ale obrátil: „Nebudu se oblékat, nepůjdu do školy, odved mě zpátky do školky, chci si jenom hrát,“ opakuje Danda každý den ráno. Strýc mě poprosil, abych s ním promluvil, že třeba na mě více dá.

„Dando, ve škole se naučíš písmenka a pak si budeš moci přečíst pohádky a zajímavé knížky,“ řekl jsem mu. Ukázal jsem mu knihu o tancích a začal jsem mu z ní číst, abych ho motivoval. „Naučíš se také počítat a různé zajímavé věci o zemi, vesmíru, přírodě a tak dále.“ Začal jsem přemýšlet o tom, co bych ještě dodal, protože sám jsem ještě nadával na Marii Terezií za to, že zaváděla školní docházku. A pak mě napadlo: „Dando, já mám rád tělocvik. Hrajeme tam florbal, a to mě moc baví.“ Hyperaktivní Danda se usmál a řekl, že tělocvik je prima, ale že by si chtěl radši hrát. „Tak zůstaň déle v družině, tam jsme si vždycky hráli, taky mě to bavilo,“ radil jsem mu.

Pak jsme si začali hrát s autodráhou a vypadalo to, že se Danda pro dnešek smířil se školní docházkou. Co bude zítra, nevím...

Michal, 8.B

**ZÁKLADKA
ROKU.cz**

Hlasování o Základní školu Roku 2016

Asociace studentů a absolventů Česká republika uděluje

Základní škole Olomouc, Heyrovského 33

2. místo v hodnocení

Základka Roku 2016

v Olomouckém kraji

Daniel Suchánek

Daniel Suchánek
prezident Asociace studentů a absolventů

Hana Petříková

Hana Petříková
šéfredaktorka časopisu EkonTech.cz

Základní škola titul získala na základě hlasování absolventů na www.ZakladkaRoku.cz organizované Asociací studentů a absolventů. Základní škola tímto získává možnost užívání titulu ke své propagaci.

Nuda na Heyráku? – Bez šance!

Vím, že se to může zdát trochu divné, ale já se na začátek školního roku vždycky těším. I když to nezasevěným může připadat skoro nemožné, každý školní rok je jiný a většinou je všechno docela jinak, než to na jeho začátku vypadá. Zatímco na některých školách netrpělivě vyhlíží každou akci, která může přinést do školy trochu vzrušení a vítaného oživení, my na Heyráku už si někdy nepřejeme nic jiného, než pár dní klidu. Nejinak tomu bylo i loni, a možná i proto je Heyrák tak „in“ a mluví se o něm už dlouho mnohem dál než na sídlišti, které jej obklopuje.

Sotva se loni ze svých prázdninových studijních pobytů ve Velké Británii v rámci programu Erasmus + financovaného EU vrátilo 9 nadšených a do další práce motivovaných učitelů, už jsme chystali výjezdy žáků v rámci tzv. Výzvy 56. A tak hned v září vyjelo 20 žáků poznávat krásy Londýna a okolí, následovalo je 10 žáků, kteří odletěli na zkušenou do Barcelony a říjnu odjela další 20-ti členná skupinka pro změnu do Berlína. Byla to pro ně úžasná příležitost se spoustou zážitků a snad i motivací do dalšího studia jazyků. Ani jsme se nenadáli, podzim a s ním i první čtvrtletí byli pryč a před námi byla další výzva. V prosinci na Heyrák nepřišel jenom Mikuláš nebo Ježíšek, na kontrolní návštěvu po několika letech se ohlásila Česká školní inspekce. Zkontrolovali spoustu dokladů, dokumentů, hospitalovali práci učitelů přímo v hodinách i práci vychovatelek ve školní družině. Na ZŠ Čajkovského, kde bylo loni 8 tříd, proběhly 4 přímé hospitace, na I. stupni ZŠ Heyrovského (19 tříd) si vybrali k hospitaci 3 hodiny a na II. stupni (16 tříd) se zúčastnili výuky v 19 hodinách. Viděli výuku češtiny, angličtiny, ruštiny, španělštiny i němčiny, matematiky, dějepisu, občanské výchovy a tělocviku a my můžeme být spokojeni, všechny závěry byly pro školu příznivé, jak vyplývá i ze zveřejněné zprávy. A protože se inspekci u nás líbilo, přišli loni ještě dvakrát. Poprvé hned v lednu, kdy probíhal tradiční zápis. Už určitě víte, že Heyrák i Čajda začínají praskat ve švech, zapsali jsme tolik dětí, že opět otevíráme 6 prvních tříd. Měli jsme samozřejmě radost nejenom ze zápisu, ale i z úspěchů devěťáků, kteří už tradičně složili mezinárodní zkoušky z angličtiny. Sotva si svůj úspěch stačili vychutnat, už drželi v ruce přihlášky na střední školy a začalo to nejpernější období, kdy i těm, které do té doby máloco rozházelo, začalo být úzko. Ve škole zintenzivněla příprava z matematiky i z češtiny, učitelé se snažili minimálně stejně jako samotní devěťáci, a výsledek byl famózní, všichni se nakonec dostali tam, kam chtěli, převážná většina našich devěťáků nastoupí na školu, kterou si vybrali jako první volbu. A aby toho třeba nebylo málo, oslavili jsme 35. výročí otevření Heyráku. Na apríla jsme otevřeli školu všem, kteří už u nás dlouho nebyli a chtěli se přijít podívat. Škola se totiž nezměnila pouze zvenku, jak každý vidí, ale mění se uvnitř, je veselá, barevná, dobře vybavená, což mnozí návštěvníci oceňovali. Věděli jste, že během 35 let měl Heyrák 4 ředitele, z toho ten současný školu řídí už od roku 1992? Během těch 35 školních roků na Heyráku kratší nebo delší dobu působil zhruba 180 učitelů a učitelek a nás opravdu moc těší, že většina z nich na Heyráku strávila podstatnou část své pedagogické kariéry, mnozí z nich i desítky let. I to představuje skvělou vizi Heyráku, který nemá pověst školy, kde se učitelé často mění, ale naopak jejich odchod zpravidla znamená smutek, dojemné loučení a vzpomínky žáků i po letech živé, jak nám na jaře mnozí potvrzovali. No, ale zpátky ke kalendáři: na jaře už bylo jisté, že od září 2016 budou na Heyráku hned dvě fotbalové akademie, takže proklouznutí nějakého talentu je téměř nemožné. Fotbalové třídy na Heyráku fungují už spoustu let, takže i když se u nás teď zvýší počet trenérů, chod školy a hlavně všech neofotbalových tříd to určitě nijak negativně neovlivní. Fotbalisti i atleti na jaře přidávali další medaile, rekordy a poháry do naší bohaté sbírky, a inspektoři přišli potěšit, aby se tentokrát zaměřili na výuku matematiky, protože naše škola byla zařazena do celostátního testování matematické gramotnosti žáků 6. ročníku. I tady byly naše výsledky velmi dobré a kdybyste chtěli vědět, která třída byla úplně nejlepší, tak to byli atleti ze 6.A. A zatímco se šestáci snažili co nejlépe vyplnit matematický test, skupina devěťáků vyrazila zkrátit podchod. Náramně se

jim to povedlo a my jsme pyšní, že jsme poopravili povědomí o tom, že na Heyráku jsou hlavně šikovní sportovci. I letos jsme přidali spoustu mimosportovních úspěchů v soutěžích a olympiádách a těšíme se na další. Ani jsme se nenadáli, a bylo tady období, na které se mnozí žáci těší celý rok - výlety, exkurze, projektové dny apod. Vyrazili jsme do hlavního města Prahy i do blízkého okolí, nezapomněli jsme ale ani na kulturu – návštěvy divadla i různých vzdělávacích pořadů na Heyráku probíhají po celý rok. Naši nadšenci ze sboru si zapívali s Kathy Kelly na koncertě v atriu, a za pár dní vtrhli do atria všichni devěťáci, aby si užili svou chvíli slávy s nacičeným vystoupením. Za pár hodin už nervózně stáli na radnici, kde si převzali své úplně poslední vysvědčení z Heyráku. Pravda, nebyli tam tentokrát všichni, někteří už si užívali zaslouženou odměnu – výlet na EURO ve Francii, ale jejich výhra ve školském Coca Cola Cupu byla naprosto jasnou omluvenkou.

A tak to je každý rok. Rychlost, s jakou každý rok uteče, se nebezpečně blíží rychlosti světla, každý den na Heyráku je střípkem do mozaiky, která z Heyráku dělá kvalitní značku s výbornou pověstí, na které se společně podílí naši žáci, učitelé i spolupracující rodiče. Snad i proto určitě nebudu sama, kdo se na nový školní rok těší .... ☺

Mgr. Ludmila Balíková
zástupkyně ředitele pro II. stupeň

Školní knihovna probouzí čtenáře

Již 6 let trvá naše snaha *probudit čtenáře* a zdá se, že není marná. Vždyť v uplynulém školním roce navštívilo naši školní knihovnu již 3471 čtenářů a bylo vypůjčeno 5497 knih, což je o 577 návštěv a 741 výpůjček více než v předcházejícím roce. Čtenářský průkaz vlastní asi 500 čtenářů, z nichž je 352 velmi aktivních. Knihy jsou půjčovány také pro společnou četbu a předčítání ve třídách. Knižní fond v současnosti obsahuje kolem 5000 titulů a je neustále obnovován. Na své si přijdou i milovníci komiksů a časopisů.

O knihy pečuje a půjčuje je Mgr. Božena Vaňková, která také úzce spolupracuje s učiteli a připravuje tematické besedy jednotlivým třídám i oddělením školní družiny. Klidnou atmosféru naší knihovny vyhledávají žáci o přestávkách nebo volných hodinách ke čtení či učení, učitelé zas pro realizaci čtenářských dílen nebo hodin literární výchovy, vlastivědy a přírodovědy. Žáci se zde učí v klidu soustředit, vyhledávat a zpracovávat informace a porozumět textu či zadání. A nejen to, čtením rozvíjejí své znalosti, představivost, rozšiřují si slovní zásobu, učí se hodnotit a samostatnému myšlení, což se jim bude hodit i v jejich dalším vzdělávání i v každodenním životě.

V červnu proběhly v knihovně také dvě malé slavnosti. Pasování prvněáčků na čtenáře a Čtenář roku. Po přečtení celého Slabikáře byli první čtenářští slavnostně pasováni na čtenáře a byly jim předány Čtenářské průkazy, aby si mohli půjčovat knihy a dál rozvíjet své čtenářské dovednosti. Titul Čtenář roku získali nejaktivnější čtenáři: Simona Kozmíková a Alžběta Hamalová ze 3.B, Anička Ondryšková ze 2.C, Jan Broda ze 2.B, Samuel Vyskup ze 3.A, Adéla Bačíková ze 7.B a Katka Joklová ze 2.C.

Všem našim čtenářům přejeme mnoho krásných zážitků s knihou.

Mgr. Anna Příkrylová a Mgr. Božena Vaňková

Milá návštěva z Velké Británie v 5.B

Ve dnech 10. – 14. června nás potěšili svou přítomností ve výuce dva vysokoškolská studenti z britského města Durham. Toto starobylé město se pyšní především majestátní katedrálou, starodávným hradem a věhlasnou univerzitou, která patří mezi 100 nejlepších na světě. Právě na ní oba naši britští přátelé studují učitelství oborů.

O svých nejen pedagogických, nýbrž i lidských kvalitách nás Dave a Andy nemuseli přesvědčovat. Již od začátku si nás všechny získali milým, přátelským vystupováním a úsměvem, který nikdy nemizel. A také krásnou britskou angličtinou, které nebyl problém rozumět. Proto počáteční obavy některých z nás rychle opadly a otázky na naše hosty nebraly konce. Děti zájímalo vše – od osobních zálib přes život běžných Britů až po život členů královské rodiny. Takto mile jsme společně strávili pátek.

V pondělí nám Dave s Andym na interaktivní tabuli představili Durham, který láká k návštěvě. Také jsme si prohlédli různé školní uniformy, hlavní historické památky Spojeného království, jeho osobnosti i oblíbené pokrmy obyvatel této ostrovní říše. Na závěr se hrála hra ve skupinkách, při níž měly děti prokázat nabyté znalosti a procvičit si tvoření otázek v angličtině.

Úterní hodina proběhla na oplátku v naší, české režii. Jejím cílem bylo představit Českou republiku a Olomouc. Děti si doma předem připravily nádherné prezentace na interaktivní tabuli i na papíře. Ukázaly to nejlepší, co může naše země nabídnout. Vše se setkal s velkou odezvou. Závěr společného setkání jsme umocnili dvěma písněmi Karla Gotta s hudbou Karla Svobody. Bylo to velmi dojemné. Naši hosté nám zase pustili ukázky skupiny Beatles a zpěvačky Adele.

Co říci závěrem? Jsme za tuto příjemnou návštěvu v naší jazykové třídě nesmírně vděční. Nejen proto, že si naši páťáci mohli v reálu procvičit angličtinu. Především proto, že nám prozářila konec školního roku a v našich srdcích po ní zůstane dojemná vzpomínka.

Dnes jsou již Dave a Andy doma. Čekají je prázdniny a v blízké budoucnosti konec studia a učitelská praxe. Moc jim přejeme, ať jsou v ní šťastní!

Simona Trávníčková
tř. uč. 5. B

Jmenuju se Bára a do Olomouce jsem se přestěhovala z Kyjova. Přijít do úplně nové třídy, kde se všichni znají už tři roky, není zrovna jednoduché. Jak mě děti přijmou? Najdu si kamarádku? Jaká bude paní učitelka? Na všechny otázky jsem brzy našla odpovědi. Ve třídě je dobrá parta, je nás sice jen osm holek na sedmáct kluků, ale rozumíme si. O paní učitelce jsem si myslela, že bude trochu přísná, ale je moc hodná. Poslední měsíc ve škole jsem zjistila, že mám ve třídě vzdálenou příbuznou. Příští rok máme dostat nového žáka. Budu se snažit mu pomáhat, protože dobře vím, jak se člověk cítí v novém prostředí. V naší třídě to ale určitě hravě zvládne.

Barbora Štěchová, 4. A

Pověst o Macoše

V červnu uskutečnila 9.B poslední výlet své povinné devítileté školní docházky. Kromě dobré nálady, krásné přírody a legrace se také žáci dozvěděli, proč se tato propast jmenuje právě Macocha.

K názvu propasti se vztahuje pověst, podle všeho založená na skutečné události. Jeden místní vesničan ovdověl a zůstal sám s malým synkem. Oženil se, a tím přivedl synkovi nevlastní matku (macechu). Její averze vůči pastorkovi byla tak velká, že ho jednoho dne vylákala do lesa k propasti a shodila ho do ní. Chlapec se však zachytil nehluboko pod okrajem propasti, kde ho posléze vesničané našli a vytáhli. Když zjistili, jak se události sebhly, svrhli do propasti macechu.

Druhá pověst vypráví, že chudý otec, který měl jen synka, si vzal macechu (podle které se propast jmenuje). Macecha svého nevlastního syna nenáviděla, a proto ho shodila do propasti. Chlapec se však zachránil a utekl do vesnice. Macecha to však nevěděla a sama z lítosti nad svým činem skočila do propasti.

Dar škole

Ve školním roce 2015/16 byly příjmy od rodičů v jednotlivých třídách následující:

třída	částka	třída	částka	třída	částka
1.A	2.850,-	4.A	3.200,-	7.A	1.200,-
1.B	2.700,-	4.B	2.133,-	7.B	1.200,-
1.C	3.300,-	4.C	0,-	7.C	2.400,-
1.D	2.450,-	---	---	7.D	2.900,-
2.A	1.400,-	5.A	200,-	8.A	500,-
2.B	1.500,-	5.B	4.700,-	8.B	5.133,-
2.C	700,-	5.C	700,-	8.C	500,-
2.D	4.600,-	5.D	1.900,-	8.D	0,-
3.A	2.400,-	6.A	3.300,-	9.A	0,-
3.B	1.372,-	6.B	4.900,-	9.B	0,-
3.C	2.800,-	6.C	700,-	9.C	1.000,-
3.D	1.200,-	6.D	0,-	9.D	0,-

Celkově rodiče za celý školní rok darovali škole prostřednictvím Darovací smlouvy 63.838,- Kč. Další částku (cca 36.000,-) tvořily účelové dary např. na AVT techniku, vánoční výzdobu školy apod. a příjem ze sběru textilu pořádaného na podzim 2015.

Ve školním roce bylo z Daru školy vyčerpáno 95.251,- Kč. Výdaje byly použity především na nákup nových her do školní družiny (15.000,-), odměny žákům za školní, okresní a krajská kola soutěží – český jazyk, dějepis, přírodopis, matematika atd. v průběhu roku, odměny žákům za soutěže I. stupně – ringo, pěvecká, recitační atd. v průběhu roku, jízdné a startovné - házená, atletika, florbal, aerobic, vánoční výzdoba vestibulu (stromek, svítýlka), zápis do 1. ročníku, odpadkové koše na třídní odpad (2.396,-), masky pro Dramatický kroužek (2.106,-), lavičky na chodbu do II. patra (10.509,-), plexi plochy sloužící jako galerie pro výstavu prací žáků I. a II. stupně (14.554,-), příspěvek na AVT techniku (10.000,-).

Dar škole nevytváří škole žádný zisk, veškeré získané prostředky jsou použity zpět pro žáky. Příspěvek do Daru školy zůstává i nadále dobrovolný a lze jej darovat kdykoliv společně s Darovací smlouvou v hotovosti třídnímu učiteli nebo zaslat na účet školy, v případě většího nebo účelového daru prosíme o projednání s ředitelem školy. **Děkujeme všem dárcům, kteří nám svou štedrostí umožňují pořizovat to, co z běžného rozpočtu školy čerpat nelze.**

Ludmila Balíková

S angličtinou za hranice možností

Překročení hranic k výuce cizího jazyka neodmyslitelně patří. Že angličtina na Heyráku překračuje hranice klasické výuky a práce s učebnicí jsem měla možnost poznat loňský rok hned dvakrát za sebou.

Na první cestu jsem se vydala na začátku července v rámci programu Erasmus+ za účelem obohacení o nové možnosti výuky, poznávání autentické anglické kultury či prohloubení a osvětlení angličtiny s rodilými mluvčími. Mým domovem se na 14 dní stal Brighton, působivé přímořské letovisko na jižním pobřeží. Toto kouzelné město patří mezi turisticky nejpřitažlivější anglická města. Vděčím za to své pozitivní osvěžující atmosféře, pestrosti mísící se historie, kulturního vyžití či letního relaxu na pláži a pochutnávání si na vyhlášených brightonských Fish and Chips na slavném brightonském molu.

Tento pobyt mi nabídl mnohem více, než jsem původně očekávala. Veškeré obavy, které jsem před cestou měla, se proměnily v příjemné zážitky a zkušenosti. Měla jsem štěstí na ubytování u laskavé rodiny, každý den jsem se vrátila do role žáka ve školní lavici a ve známém English Language Centre absolvovala semináře týkající se metodologie angličtiny, anglické kultury či angličtiny jako takové. Poznala jsem spoustu nových lidí, s mnohými jsem stále v kontaktu a s některými dokonce plánujeme společné projekty, které mohou obohatit hodiny angličtiny a otevřít žákům dveře možnosti vzájemné mezinárodní komunikace. Škola nabízela také řadu výletů a doprovodný zábavní program pro volná odpoledne a večery. V rámci pobytu jsem podnikla například celodenní výlet do Londýna, navštívila národní park South Downs s impozantními křídovými útesy Seven Sisters či se účastnila kulturního programu zahrnující například anglické divadlo. Z Brightonu jsem odjížděla s báječným pocitem z nádherných obohacujících 14 dnů, na které budu stále ráda vzpomínat a které mi byly zdrojem další inspirace pro uplynulý školní rok.

Ani jsem se nenadála a bylo tu září. A spolu s ním velká výzva. A to nejen pro mě a paní zástupkyni Balíkovou, ale především pro 7. B. Přesněji řečeno - zájezd v rámci tzv. Výzvy 56 a dlouho očekávaný Londýn! Po prázdninové zkušenosti v Brightonu jsem se na tento výlet těšila o to více. Nyní již v roli učitele. Tentokrát si mohla 7. B vyzkoušet, jaké je to být součástí anglické rodiny a mluvit s nimi autentickou angličtinou, jaké mají kulturní zvyky, co podávají k večeři, kde bydlí a jak vypadá jejich typický den. Děti si vyzkoušely, jaké to je, když si musí vystačit sami se svými znalostmi cizího jazyka v situaci, kdy není k dispozici žádný „English Teacher“ pro potřebné překládání a tlumočení. A myslím, že 7. B to zvládla na jedničku.

Celodenní poznávání Londýna byl však jen jeden bod pestrého programu. Děti každý den trávily dopoledne v anglické Croydon College, kde za poctivou docházku a tvrdou práci v hodinách přišla odměna pro všechny v podobě certifikátu. Ani v odpoledních hodinách jsme nezaháleli a čas trávili výlety do okolních měst. Vydali jsme se do elitního Oxfordu, strávili královský čas ve Windsoru a obdivovali krásy tamější rezidence britské monarchie, Windsor Castle. Užili jsme si den v již zmíněném Brightonu, který jsme odstartovali v podmořském světě, pokračovali procházkou malebného města a završili tradičně v anglickém stylu na Brighton Pier, kde jsme si pochutnali na Fish and Chips a odolávali náletům racků nad našimi hlavami.

Tato celá několikadenní výzva byla velkým zážitkem pro nás pro všechny a věřím, že nejen já s paní zástupkyní, ale celá 7. B se vracela z výletu plná zážitků, zkušeností, nových znalostí, nadšení a především s pocitem, že učit se anglicky má prostě smysl!! :-)

D.D.

1. stupeň

V průběhu školního roku druháčki zvládli spoustu projektových dní, zaměřených na práci ve skupinkách, řešení zajímavých kvízů, hádanek a propojení všech výukových předmětů. Na poslední dny ve škole jsme si vybrali také projekt, ale tentokrát to nebylo tak jednoduché...jeho název jsme zjistili pomocí různých her, soutěží, kvízů a matematických křížovek, za správné plnění jsme postupně získávali písmena a z nich název ve finále složili. Nakonec jsme se přece jen všichni dočkali a „Těšíme se na prázdniny!“ Potřebujeme nabrat síly na další školní rok ☺

Třídní učitelky: Monika Babičková, Iveta Krhovská, Kateřina Dubanská, Iveta Ženožičková

Jsem učitelka

Ty se máš... No jo, zase máte prázdniny... To bych taky chtěl, jen si odučit pár hodin a jít si domů... Taký bych chtěl být učitelem! Není jak Vám!

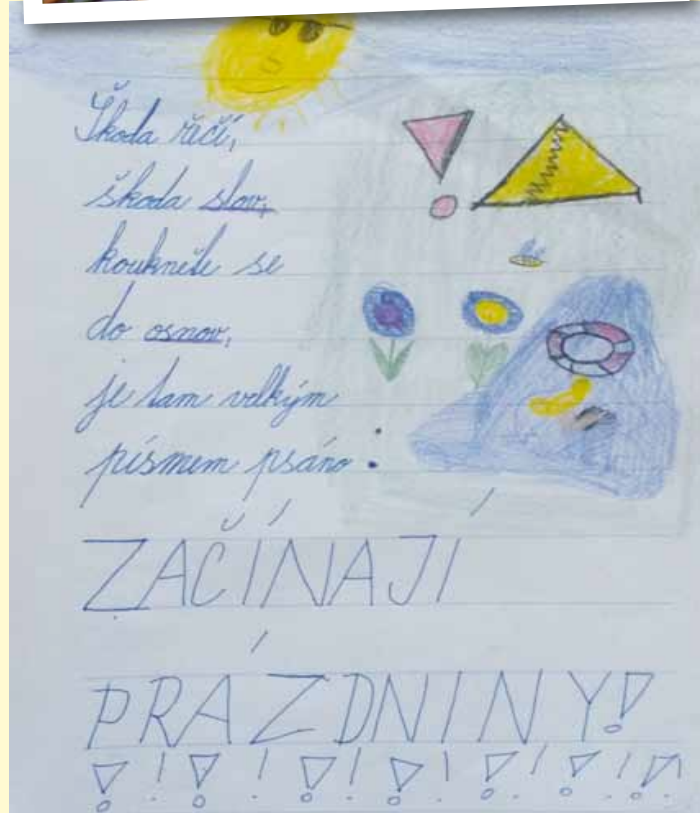
A tak proč teda nejsi?! Jistě skoro každý měl tu možnost si své povolání vybrat, opakují si pokaždé, když slyším z různých stran ty stejné řeči. Občas jsem měla pocit, že bych se vlastně měla stydět za to, co dělám. Že si vlastně jen užívám a ještě se mám dobře. No, možná na tom něco bude. Mě to prostě baví.

Slovo učitel vyvolává v každém různé pocity a jeho odlišný význam. Ti, kteří v daném oboru nepracují, cítí jistou nespravedlnost světa nad ostatními, v některých vyvolává zlost či zlé vzpomínky z dob studií. Jsou i lidé, kteří s námi sdílí jistou solidaritu či dokonce lítost. Nemyslím si, že ani jedno, my učitelé, potřebujeme. Mluvíme-li za sebe, nechci být někomu líto nebo se naopak povyšovat nad ostatní. Svoji práci jsem si vybrala dobrovolně.

Se svými dětmi sdílím velkou část jejich života. Nejsem a nechci být jen tou, která je neustále zkouší a nutí je se denně připravovat na další výuku. Jen o tom to není. Během celého školního roku s nimi prožívám i jejich osobní zážitky, smutné i bláznivé nálad, nedokonalosti světa, které jim kříží životní cesty a spoustu dalších důležitých věcí, které formují jejich osobnost. Odménou je pak chvíle, kdy zjistíte, že jste vytvořili skupinu. Takovou malou, kde ale každý má své místo. A pokud tato skupinka utvoří celek, cítíte se v ní bezpečně. Víte, že i Vy jako učitel, a to se stává, můžete mít své nedobré dny, kdy je Vám opravdu oúvej. A oni?! Ti Vás nenechají se trápit. Nevědomky, možná to cítí, protože i oni Vás už za tu dobu znají, Vás z toho prostě „vytáhnou“.

Konec školního roku pak značí nejen červen v kalendáři, ale i další společné chvíle, strávené většinou mimo prostory školy či netypickou výukou. Děti toužebně očekávají letní prázdniny. Těší se, až nebude škola. A v tuto chvíli už vím, že se mi po nich bude stýskat, že je mám ráda, a že jsou prostě „moje“. Jsou to žáci, děti, které Vám přirostou k srdci. S vysvědčením a posledním červnovým dnem se s nimi loučím a opouštím třídu plnou vzpomínek. Těším se na prázdniny, no co, jsem přece učitelka!

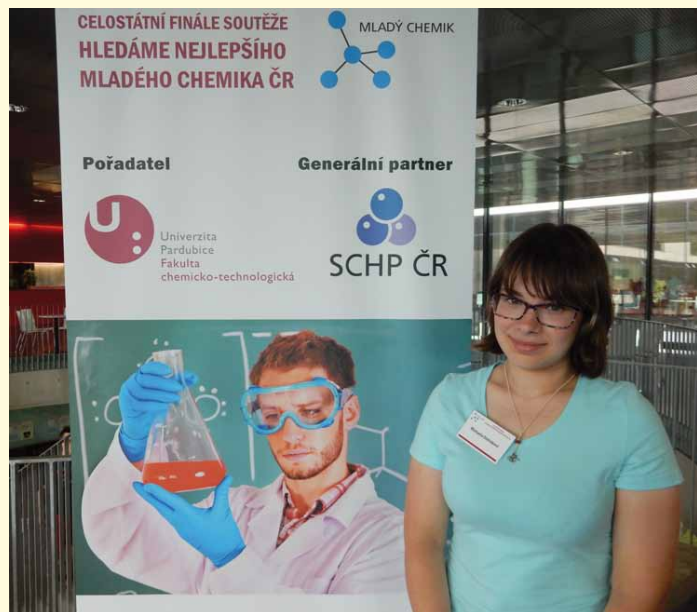
P. D.

Celostátní kolo soutěže „Hledáme nejlepšího mladého chemika roku“

Ve středu 1.6.2016 jsem se zúčastnila celostátního kola soutěže o nejlepšího chemika roku, které se konalo v prostorách chemicko-technologické fakulty univerzity v Pardubicích. Letos jsme tam jely pouze já a paní učitelka Svobodová.

Soutěžní den začal podstatně příjemněji než minulý rok. Ne snad že by nám jel vlak později. Odjížděl bohužel v přibližně stejný (stejně vražedný) čas jako loni, ovšem měl jednu nespornou výhodu – kupé jsme měly samy pro sebe. Cesta nám uběhla rychle. Do Pardubic jsme dorazily s předstihem, takže naši první starosti na nádraží bylo, kde seženeme věhlasný permik. Teprve po zakoupení této delikatesy jsme se začaly zabývat tím, jak se dostaneme na zdejší univerzitu. Ačkoliv nám letos chyběl mužský doprovod s vyvinutým orientačním smyslem, situaci jsme zvládly s přehledem. Bez problémů a včas jsme přijely do areálu univerzity a zaregistrovaly se. Pak nám zbývalo jen čekat, až konečně vypukne soutěžení. Tak se asi po 45 minutách skutečně stalo.

Nejprve jsme psali teoretickou část. Připadala mi kupodivu docela jednoduchá, rozhodně snadnější než loni. Otázky z teorie mi vůbec nedělaly problém a co se týče výpočtů, kromě dvou mi ve všech vyšlo nějaké číslo uvedené v možnostech, což je podle mě vždycky pozitivní informace. Z posluchárny, kde jsme test vypracovávali, jsem odcházela spokojená.

Následovala pauza na oběd. Chvilí nám s paní učitelkou trvalo, než jsme našly jídelnu, ale nakonec se nám to podařilo. Po obědě jsme pár minut věnovaly koupeli ve slunečních paprscích a pak jsme se vrátily zpět dovnitř. Zase jsme čekaly, nicméně už to nebylo tak nepříjemné. Po skončení teoretické části ze mě opadla nervozita a začala jsem si výlet do Pardubic víc užívat.

Na praktickou část nás odvedli do krásných moderních laboratoří. Na ty jsem se celý rok těšila. Praktické úkoly, které byly zaměřeny převážně na přírodní barviva a zjišťování pH roztoků, jsem bohužel nepovažovala za snadné. S jejich provedením sice problém nebyl, avšak to se rozhodně nedalo

říct o doplňujících výpočtech. Dost by mě zajímalo, zda se mi podařilo dojít k nějakému správnému výsledku či zda jsem alespoň volila adekvátní postup. Nevím...

Po skončení praktické části jsme si mohli oddechnout. Vydali jsme ze sebe to nejlepší a zbývalo nám jen čekat na výsledky. Abychom se nebudili (případně nepropadali beznaději) byl pro nás připraven program na katedře organické chemie a na katedře analytické chemie. Pokusy byly většinou stejné jako minulý rok. Na organice se nám ale také věnovala studentka mikrobiologie, a tak jsme se dozvěděli něco o plísniích a bakteriích. Je zvláštní, když zjistíte, že to, co na první pohled vypadá jako umělecké dílo vyvedené na Petriho misce, je nebezpečný zabiják, který v lidském těle nadělá pěknou neplechu.

Podobně jako loni nám připravili bublinovou show a následný workshop mistra bublináře. Nikdy bych nevěřila, že to udělám, nicméně jsem si nechala zapálit bublinu na dlaní a také jsem se nechala do jedné obrovské bubliny zavítat. Obojí vřele doporučuji. Byly to rozhodně zajímavé zážitky.

Kupodivu to netrvalo ani příliš dlouho a přišlo vyhlásování. Ovšem výsledky nám nesdělili hned. Nejprve bylo proneseno velké množství projevů a různých poděkování. Když konečně přišla řada na vlastní vyhlásování, měli jsme všichni nervy napnuté k prasknutí. Sice jsme minimálně 10x slyšeli, že mezi tím 1. a 37. místem není vlastně žádný rozdíl, jenže pro nás tam nějaký ten rozdíl přece jen byl.

Když vyhlásili 37. místo a nebyla jsem to já, spadl mi kámen ze srdce. Jakmile úspěšně překonali 30. místo, aniž bych slyšela své jméno, začínala jsem být se sebou spokojená. Poté, co se dostali pod 20. příčku a klesali níž, zmocňovala se mě nedočkavost. Pak přišla Top10. Desáté místo – nic. Deváté místo... Všimla jsem si, že půvabné hostesky vytáhly z hromady cen velkou krabici s tiskárnou. To se svou smůlou vyhraju určitě já, napadlo mě. „A deváté místo patří ode dneška,“ slyšela jsem hlas uvaděče, „Michaela Ondráková ze základní školy Heyrovského v Olomouci.“ A bylo to tady. Tu tiskárnu jsem opravdu získala já. Asi jsem se při předávání tvářila dost nešťastně, protože mi nějaký galantní pán donesl krabici až k mému místu.

Jinak jsem měla radost, obrovskou radost. Zbytek vyhlásování jsem se vznášela na růžovém obláčku štěstí. Ten povážlivě klesl, když jsme se s paní učitelkou vydaly s tiskárnou na nádraží. Naštěstí nás s ní pustili do vlaku a cesta domů proběhla nad očekávání dobře. Přijely jsme unavené a s vytahanými rukama, ale spokojené.

Byl to skvělý den. Jsem moc ráda, že jsem se této soutěže mohla zúčastnit.

Michaela Ondráková, 9.B

U6 – soutěžní televizní pořad o vědě a technice

Dne 5. 4. jsme se vypravili na natáčení soutěže U6 do Ostravy. Vyrazili jsme už ráno, a to vlakem. I s paní učitelkou Silvií Svobodovou nás jelo 6: Terka Človečková, Radek Večerka, David Stareček, Luboš Holczer a já (Ema Marie Brejchová).

Zleva: Ducháček, Ema, Luboš, Terka, David a Radek

Kvůli zpoždění vlaku jsme bohužel přijeli později. Přiřadili nám Ω -omega a tým α -alfa byl z Brodku u Konice. Až do poslední chvíle jsme byli nervózní, abychom neměli nějaké těžké téma, nakonec se vše točilo kolem „Farmy“. První soutěž byl vědomostní kvíz, na který jsme poslali Radka. Po prvním utkání byl stav 03:03. Mám pocit, že jsme to natáčeli tak hodinu, neustálé zapomínání textu a tak bylo hrozné...

Následující úkol spočíval v rovnováze. Luboš začínal a to byl asi jeden z důvodů, proč nám hromada zeleniny spadla. Vsadili jsme jeden bod, a tak byl stav 10:02. Následovala dlouhá přestávka a stěhování do sklepních prostor, avšak jiné budovy. Terka byla velice úspěšná, i komentátor měl pocit, že si spletla katakomby s obchodem, donesla 8 kusů radioaktivní zeleniny místo pěti. Díky ní jsme získali všech 5 nápořád k sestrojení vodního kola. Na tento úkol jsme nevsadily žádné body, což možná byla i chyba. Malé škobrtnutí nastalo při tržbě důležité součástky (kancelářské sponky), avšak Davida a Luboše napadlo vyřešit to pouhou izolepou. Tato soutěž byla pro nás lehkou záležitostí, a proto byl stav 10:12 pro Ω . Super!

Aréna mozků pro nás také nebyla moc náročná a v téhle chvíli jsme vedli o 6 bodů, tedy stav byl 10:16. Do „Uportu“ se vypravili Terka a Radek. Uskládňování obilí byla velká námaha a adrenalin současně, ale usmálo se na nás štěstí, vedli jsme 08:23. Poté jsme se vydali do laboratoře, kde jsme soutěžili ve vědomostech z chemie. Myslím si, že nám hodně pomohlo i to, že naše p. uč. třídní je chemikářka a dohlížela na nás s téměř polovražedným pohledem („Běda, jestli to nebudete vědět!?“). „Děkujeme!“ Stav: 14:29 pro Ω ☺!!!

Po této disciplíně nastal okamžik pravdy, kdy se mělo rozhodnout o vítězství - hádání osobnosti podle její vzhledu a dalších indicií. Za tuto soutěž je nejvíce bodů a většinou je vsazeno vše. Buď anebo!? Šla jsem tam já. Byla jsem hodně nervózní a to asi rozhodlo. Hned po vstupu do ponorky mi bylo jasné, o jakou osobnost se jedná, avšak jsem si nemohla vzpomenout na její celé jméno. Soupeř byl nakonec jen o zlomek sekundy rychlejší než já. Sice nevím, jak se to boduje, ale nakonec jsme bohužel prohráli 52:29 a 67. díl U6 pro nás skončil zklamáním.

Bylo to super ☺, nevím, jestli můžu mluvit za všechny, ale pro mě to byl i přesto velký zážitek na celý život.

Ema Marie Brejchová ve spolupráci s Lubošem Holczerem – 8.B

Dětský pěvecký sbor Bambini di Heyrák

Dětský pěvecký sbor působí na Heyráku již od roku 2006. Ano, je to neuvěřitelné, ale v září 2016 začínáme 10., tedy jubilejní rok, naší sborové činnosti na této škole. Za tu dobu jsme toho společně spoustu zažili a spoustu nazpívali. Po počátečních nespělých pokusech o sborový zpěv, kdy jsme taktak zvládli zazpívat jednohlas či dvojhlas, zpravidla s doprovodem klavíru, se naše schopnosti rozvinuly a nyní pro nás není problém po menším nácviku zazpívat čtyři i vícehlasé skladby. Sbor se za dobu svého působení úspěšně účastnil několika soutěží a převážně se na mnoha koncertech a vystoupeních.

V současnosti ve sboru zpívá asi 25 dětí z prvního i druhého stupně. Kromě dětí jsou ale významnou posilou i bývalí žáci školy - středoškoláci, vysokoškoláci a nyní si dovolím přidat i kategorii pracujících, kteří svou činnost ve sboru od základky nepřerušili a jezdí na zkoušky z Brna a Prahy. A aby nás nebylo málo, členem sboru je i pár žáků jiných olomouckých škol.

Sbor se schází dvakrát týdně na zkouškách, na kterých se věnujeme rozvoji pěveckých dovedností a nácviku nových skladeb. Kromě těchto pravidelných zkoušek jsou součástí naší práce dvě pěvecká soustředění, na kterých se překvapivě zvládne nacvičit více, než na zkouškách během roku. Práce na soustředěních je velice intenzivní, zpíváme 4 - 6 hodin denně, v mezičase hráme hry (třeba hrad, zašlapávanou, famfrpál), chodíme na vycházky, ale hlavně trávíme čas spolu, mezi přáteli.

Výsledky naší společné práce můžete vidět a hlavně slyšet na sborových koncertech, případně na dalších vystoupeních. Na podzim jsme se zúčastnili přehlídky školních programů určených na vítání občánků a jiné akce organizované Sdružením pro občanské záležitosti olomouckého magistrátu. Vánoční koncert byl letos náročný - nacvičili jsme celou Českou mši vánoční od Jakuba Jana Ryby a to i s obtížnými sólovými partý. Doprovod sehnal a upravil náš nepostradatelný Václav Steiger, který také zpíval sóla společně s Alžbětou Melichárkovou, Marií Zatloukalovou, Dominikou Macekovou, Zuzkou Melichárkovou, Emou Brejchovou a Andreou Škucovou. Dodnes nám skladba zní v hlavě, některé narážky typu: „Jste všichni připraveni?“ okamžitě vyvolají tu správnou odpověď: „Jsmo, jsmo!“ Celou mši jsme s úspěchem předvedli také babičkám a dědečkům v domově pro seniory Anavita ve Slavoníně. Ve druhém pololetí, po pěveckém soustředění v Cakově, jsme zorganizovali letní koncert, na kterém zazněly skladby různých žánrů - od lidovek, přes černošské spirituály, skladby klasické až po populární. Koncert se konal v atriu školy a povedl se. Kromě sborových skladeb si tu zazpívaly i naše sólistky Domča, Erna a Andrea, které jste mohli slyšet také na závěrečné školní show v atriu na úplném konci školního roku, když se loučili devátáci. Na konci roku nás také čekalo vystoupení s členkou skupiny Kelly Family, paní Kathy Kelly. Koncert se konal v atriu, se zpěvačkou jsme si zazpívali tři skladby. Pro všechny z nás to byla neocenitelná zkušenost - jak se domluvit anglicky, jak se poskládat na malinkaté pódium tak, aby člověk byl nebo naopak nebyl vidět, jak zpívat či nezpívat na mikrofon nebo jak opustit školu správným východem. Bylo to hektické, ale myslím, že se nám to povedlo a všichni jsme si to více či méně užili.

Jak jsem již v úvodu psala, letošní školní rok 2016 - 2017 je pro nás jubilejní. V tomto duchu se ponosou všechny koncerty a pěvecká soustředění. Byla bych ráda, kdyby se řady pěvců a pěvkyní rozrostly, rádi vás mezi sebou přivítáme. Uvítáme děti od 4. třídy, horní věková hranice není omezená (bereme i rodiče a kamarády z jiných škol). Za sbor nikomu nic neplatíte, nepotřebujete ani umět dokonale zpívat - vše zvládneme u nás. Ve sboru je skvělá parta výborných lidiček, najdete zde nové kamarády, zažijete tu něco, co asi jinde ne. Začínáme druhý zářijový týden, přihlásit se můžete kdykoli i během roku. Tak dlouho neváhejte.

Dáša Krylová

Sedmáci na výstavě o Karlu IV.

28. ledna 2016 se žáci sedmého ročníku zúčastnili výstavy o Karlu IV. ve Vlastivědném muzeu v Olomouci. Výstava se týkala jak jeho osobního života, tak i jeho zakladatelských a stavitelských aktivit. Byly zde zajímavé informace o jeho rodině. Zaujalo nás, že oslovení Karel získal ve Francii také proto, že tamější lidé nedokázali vyslovit jeho jméno Václav. Další části výstavy se věnovaly životu ve vrcholném středověku a českým korunačním klenotům. Nám se nejvíce líbila část se středověkým ošacením a s korunačními klenoty. Díky návštěvě této výstavy si lépe budeme pamatovat informace o Karlu IV.

Nikola Vařeková a Adéla Zemanová, 7. C

7. A a 7. C na školním výletě v Praze

V úterý 14. června 2016 chvíli po 7. ráno jsme my žáci 7. A a C nastoupili spolu se čtyřlenným učitelským doprovodem na vlakovém nádraží v Olomouci do vlaku. Jeli jsme na školní výlet do Prahy. Po dvou a půl hodinách cesty si nás na pražském hlavním nádraží vyzvedla průvodkyně, se kterou jsme se metrem a tramvají přesunuli na Pražský hrad. Potom, co nám průvodkyně řekla něco o Hradu, jsme se šli vyfotit s hradní stráží a někteří z nás se ji snažili rozesmát. Nikomu se to však nepovedlo. V katedrále sv. Víta nám průvodkyně řekla pár informací o katedrále, o gotice i o Karlu IV. a prohlédli jsme si tu krásu, co tam byla. Dále jsme se šli podívat do Vladislavského sálu, kde se dřív konaly rytířské souboje a různé slavnosti. Nerudovou ulicí přes Malostranské náměstí jsme došli ke Karlovu mostu, kde nám průvodkyně rozdala pracovní listy s úkoly. Začalo ale přšet, a tak nám listy zmokly a některé dokonce spadly do Vltavy. Na Staroměstském náměstí se s námi průvodkyně rozloučila. Paní učitelka nás ještě zavedla k Betlémské kapli, ale dovnitř jsme se nedostali, protože bylo zavřeno. Zvenku jsme si prohlédli taky Novoměstskou radnici a pak už jsme šli na Václavské náměstí k soše svatého Václava, kde jsme dostali krátký rozhod. Celkově jsme v Praze pěšky nachodili asi 13 km. Do Olomouce jsme přijeli kolem půl sedmé navečer. Většinu dětí se tento výlet opravdu líbil.

Michal Hroch, 7. A

Ohlédnutí dramatického kroužku roku 2015/16

Každý školní rok začínám plná očekávání a plánů. Některé se mi povedou usku-
tečnit, jiné ne. Jeden mám od prvního dne, co jsem kroužek převzala. Abychom
do něho chodili rádi, byl plný zábavy a rozhodně postrádal nudu. Proto jsem
tentokrát nechala ohlédnout za skončeným rokem samotné herce. Pro mě je
potěšující, že všechny reakce mých svěřenců zněly velmi podobně.

Marie Krátká

pondělí – Jak si Danek našel

*Pohádka, co jsme hráli, se mi moc líbila. Jak jména, tak dějství. Líbily se mi
i všechny akce, které jsme tento rok měli. (Soustředění, vystupování ve škole
i v domově pro důchodce).*

Elisa (3.B)

Mě nejvíc bavilo, že jsem bludička Ztracenka a mám dvě sestřičky.

Miša V (2.C)

*V dramaťáku se mi líbilo, že jsme hráli různé hry, třeba lístečky..... Mám ráda
soustředění, to spíme ve škole. Taky jsme hráli pohádku před rodiči, spolužáky
a důchodci.*

Sára Havlíková (3.C)

úterní – Krupěj medu pro Verunku

Do dramaťáku chodím už 3 roky a vůbec mě neomrzelo. Samozřejmě budu chodit
dál. Kamarádi taky. Hráli jsme hry, a samozřejmě i pohádku. Akorát je dost těžký
se naučit text.

Mára Koloušek (3.B)

*Dramatický kroužek byl moc vtipný a strašně mě bavil. Doufám, že budu chodit
i tento školní rok. A pokud ne, tak nějak maminku prostě přemluví.*

Viky (2.A)

středeční – Perníková chaloupka

(zachycení reakcí po vystoupení pro spolužáky)

Jo, jo. Bavilo mě to! Ale příští rok chodit nebudu! Ono to je fakt těžký – být
Bylinkář.

Matyas S. (1.D)

Mně se to líbilo. Jako být čarodějnice.

Markéta Ž. (1.C)

čtvrteční – Líná babička

Dramaťák je super a baví mě hrát. Někdy mám trému. Hrajeme hry a je to legra-
ce. Někdy píšeme pohádky, a to mě baví. Máme tu dva kluky a ti buň ví, co vy-
myslí. Nikdy se nenudíme. Kroužek bych doporučila všem, co mají rádi kostýmy
a rádi se po někom opičí. Je fajn, že si procvičujete i paměť. Ze začátku si opaku-
jete básničky, a pak se všichni domluvíme, co budeme hrát, a pak se tiskne text
a začneš zkoušet, nakonec vystoupení a tak...

Mě baví soustředění. To spíme z pátku na sobotu ve škole. Většinou se se-
jdeme odpoledne a zkoušíme a zkoušíme, pak se převlečeme do pyžam a pustí-
me si pohádku na dobrou noc. Ráno vstaneme a zase zkoušíme. Před obědem
si nás vyzvednou rodiče.

Je to fajn, ne, je to super a doufám, že to takhle cítí i ostatní.

Markéta Baková (3.B)

*Ze začátku jsme dostali úkol rozdělit se na skupinky a zahrát nějakou pohád-
ku. Námět jsme si vybírali ve školní knihovně. Hráli jsme příběh: LÍNÁ BABIČKA
– BALON, BLÁZINEC a příběh HOLČÍČKA A CESTÍČKA. Nakonec jsme se roz-
hodli hrát jen LÍNOU BABIČKU. Vybrali jsme tři příběhy: BALON, JÁ ZPÍVÁM
JAKO DĚŠT A TANČÍM JAKO ON a LYŽOVÁNÍ. Vzniklo z toho pěkné předsta-
vení.*

N.S. (7.B)

7. C dobývala Pevnost poznání

Doslova pár dní před koncem školního roku 2015/16 jsme navštívili
olomouckou Pevnost poznání. V expozicích věnovaných historii,
přírodě a fyzikálním vědám i v planetáriu jsme poznávali, bádali,
objevovali, bavili se, hráli si, sportovali i odpočívali.

2016 - 8. C / 9. C

KALEIDOSKOP

V mojí třídě je už tradicí, i když nevím nakolik všemi vítanou, že na konci roku žáci napíší krátké články, možná spíš postřehy ke školním akcím, které jsme spolu v uplynulém školním roce prožili. To se pak dozvím opravdu zajímavé věci. Některé akce a události, mnou považované za méně významné, se stnou hvězdami, naopak jindy usilovná několikaměsíční práce vyjde téměř naprázdno. To tak bývá, když se záměr míjí s účinkem. Dobrou myšlenku zhatí počasí, drobná zvířátka nebo se jen zkrátka netrefím do momentálního vkusu žactva. Ovšem cestování se mnou je vždy ruskou ruletou. Ještě se nestalo, aby bylo vše tak, jak má být. Na zpoždění i desítky minut si moji žáci už zvykli, taky nám někdy přistaví jiný vagon, řešíme prapodivné spolecestující ... Letos nám vlak zrušili, bezva. Takže se to stupňuje! Nicméně jízdu vlakem žáci této třídy milují. To je leitmotivem všech příběhů, které mám teď před sebou, stejně tak jako jakési zvolání nebo možná ujištění na jejich konci: „Výlet se mi moc líbil.“, „Moc jsem si to užila a těším se na další!“, „Představení se mi hodně líbilo.“ ...

Kaleidoskop neboli krasohled nám umožní vidět svět pokaždé jinak, a taky každému se skládá jiný obraz, třebaže barevná sklíčka, která jsou uvnitř, jsou stejná. Přečtete si střípky z textů mých žáků a uvidíte, jak rozdílné zážitky, vjemy a zkušenosti si odnesli.

Karel Dvořák, třídní učitel 8.C / 9.C

ZOO Praha

Dne 23.9. jela 8.C společně s 8.B do pražské ZOO, nejen abychom si prohlédli zvířata, ale hlavně proto, abychom pořídili fotky do naší fotoknihy savců.

Cesta vlakem byla opět nejlepší zážitek z celého výletu. Vystoupili jsme na nádraží někde v Praze, přestoupili jsme na metro a tam nám nějaká paní nabízela věštění z koule. Pak jsme nastoupili do autobusu, ve kterém spadla paní učitelka.

Osobně zoo moc nemusím, protože to tam velmi smrdí a zvířata nijak zvlášť potřebovat vidět nemusím. A když jsem uviděla pavouky, tak jsem myslela, že sebou seknu.

Když jsme tam byli, tak se mi to hodně líbilo, ale cesta vlakem byla zábavnější. Byli tam aji hroši, a pak jsem se ztratil mezi papoušky s Karolínou Magnovou a se Stelou. Jinak se mi výlet moc líbil. A teď jsem si vzpomněl, že jsem prodal 127 korun českých za halušky a p.uč. Dvořák mě chtěl vyfotit s nějakou korejskou nevěstou.

Divadlo

Úvodní slovo třídního učitele: Ještě jednou, nakrátko vstoupím do vyprávění svých žáků. Chci se s vámi podělit o podivuhodnou změnu, kterou tato třída prošla. Naše první představení předloni bylo pro některé sedmáky úplně prvním seznámením s divadlem, hledištěm a jevištěm. Nebylo zde promítací plátno, ale hned před námi seděl orchestr, bez popcornu ale ve společenském oblečení... A teď mám třídu plnou divadelních nadšenců. To mě opravdu moc těší! Druhá moje poznámka je poděkováním řediteli Moravského divadla Olomouc za mimořádné vstřícné řešení nenadálé situace, o níž se dočtete hned v následujícím odstavci.

Letos nám pan učitel zařídil opravdu mnoho výletů. Jedním z nich byla i návštěva Moravského divadla. Štěstí nám všem přálo, nepřišla herečka z Prahy, a tak jsme do divadla zavítali dvakrát. Měli jsme jít na Sluhu dvou pánů, jenže kvůli tomu malému problému nám poskytli náhradní představení, jmenovalo se Královny.

Královny:

Abych pravdu řekla, strašně moc se mi líbilo. Byla jsem úplně nadšená. Všechno se to odehrávalo v lázních. Přesněji v jednom z pokojů. Šlo tam o tři dámy, které se různě popichovaly a řešily spolu problémy. Víc ale neprozradím, abych vám nezkazila překvapení. Určitě doporučuji.

Řekla bych, že to celé bylo založeno na černém humoru, což je moje! Velmi mě to pobavilo, ale nakonec i rozesmutnilo. Byla to komedie, strašná sranda to byla. Moc se mi to líbilo a těším se na další.

Královny jsme měli grátis. Co mě v Moravském divadle zaujalo, bylo to, že tam udělali nové krásné záchody.

Sluha dvou pánů:

Celé vystoupení bylo celkem dost spojené i s diváky. Bylo to opravdu něco extra, takové vystoupení jsem ještě neviděla. Moc mě to bavilo, bylo to naprosto úžasné. Hned bych na to šla znovu.

Za celou dobu zde strávenou jsem se ani chvíli nenudila. Vše bylo zpracované, aby to lépe zapadalo do dnešní doby.

Hlavní postava byl Truffaldino, tenhle sloužil těm dvěma pánům. Dělal ze sebe vyložené blbečka, ale byla to sranda. Moc se mi to líbilo. Těším se na další.

Možná se mnou nebudou někteří souhlasit, ale i tak se mi tohle představení líbilo o hodně míň než to první. Samozřejmě je to jen můj názor.

Velmi vtipné představení. Bylo velmi zamotané a dlouhé. Spoustu zamotaných vztahů. Všechno se odehrávalo v Itálii a byly tam nějaké pasáže v itaštině, což mě rozcílovalo, protože i když tam někdy dali titulky, tak jsem s sebou neměla brýle a houby přečetla.

Byl jsem docela zklamaný, protože mě to vůbec nebavilo a nezajímalo. Čekal jsem toho více. Ale bylo to zadarmo, takže dobrý.

Grygov

V pátek 16.června jsme jeli do Grygova. Celou dobu jsme se tam hýbali, asi protože jsme Škola v pohybu.

Šli jsme dokonce i lesem a to mě vadilo, protože se bojím klíšťat. Měl jsem pocit, jako kdybych jich měl 40, ale neměl jsem naštěstí žádné. Počasí nám moc nevyšlo. Byla zima a foukal vítr.

Království je opravdu rozlehlý les. Někomu připadal velký jako celé království, proto asi ten název. Měli jsme namířeno k nejstaršímu stromu celého lesa. Došli jsme až k majestátnímu, 500 let starému dubu. Až se kolem stromu obkroužili 7.A a 6.D, tak jsme šli na hřiště, a pak se začaly hrát hry.

Do hry s názvem Hrad se zapojil i pan učitel Dvořák v roli obránce! Pak jsme hráli hru jménem Ocasovka. Moc jsme si to užili.

Mezi hrami jsme měli malé přestávky, a tak si šla každá třída za svou zábavou. 6.D si šla zahrát fotbálek, 7.A byla na prolézačkách a na hřišti, jediná 8.C seděla a bavila se. Je vidět, jak jsme rozdílní. Aspoň, že se uvnitř tříd umíme dohodnout.

Praha – muzea

Hned ráno jsme měli problémy, zrušili cestu Leo Expressem, takže pan učitel Dvořák musel zařídit jiný vlak, abychom nepřišli o výlet.

Seděla jsem v kupé s Petkou a cizími lidmi, což bylo trochu nepříjemné, jelikož tam seděly tři velmi ukecané paní.

Když jsme šli přes Václavské náměstí, chytl nás velký déšť. Do Imaginária jsme doběhli celí promočení. Kaleidoskop byl super, ale na zrcadla neměl. Čtyřikrát jsem se ztratila v zrcadlovém bludišti.

Já jsem šla taky nahoru, kde bylo bludiště ze zrcadel. Bylo to zajímavé a hodně jsem se nasmála, ale potom mi začalo být špatně a ztratila jsem se tam s nějakým dvěma cizíma klukama.

V Muzeu voskových figurín byla spousta známých zpěváků. Byl tam například Karel Gott a Michael Jackson, kterého udeleli ještě víc umělého, než byl ve skutečnosti.

Figuríny vypadaly opravdu realisticky a jednou jsem si na chvíli o jedné myslela, že je to člověk, ale byla to Helena Vondráčková. Nejvíc jsem se těšila na figurínu Karla Gotta, ale ta mě celkem zklamala. V té budově, kde byly figuríny, bylo strašně dusno, proto se většina těšila ven na vzduch.

Potom jsme se šli podívat na Karlův most, kde prý bude bydlet Patrik s Hynkem.

Tohle byl můj oblíbený výlet asi úplně ze všech.

žáci 8.C / 9.C

Výlet do Moravského krasu

V letošním školním roce jsme navštívili Moravský kras. Cesta autobusem od školy trvala zhruba hodinu a půl. První zastávka byla v obci Veselice, kde jsme šli asi půl kilometru k rozhledně Podvrší. Protože bylo pěkné počasí, viděli jsme z rozhledny nejen nejbližší okolí, ale i hodně vzdálená pohorí. Pak jsme autobusem dojeli k hornímu můstku propasti Macocha. Zde jsme si ve volném čase nakoupili občerstvení a suvenýry na památku. Z horního i dolního můstku jsme shlédli do propasti Macocha. Je to pořádná hloubka! Propast se nám líbila, ale už jsme se všichni těšili do Punkevních jeskyní. Vycházkou jsme sešli 2 km dolů k jeskyním a někteří si ještě ve chvíli času před prohlídkou rychle pořídili v malém obchůdku další dárečky. V jeskyni nás fascinovaly nádherné krápníky. Je až neuvěřitelné, co příroda dokáže vytvořit. Také pohled ze dna Macochy vzhůru byl úžasný. V druhé polovině prohlídky jeskyní jsme se plavili na lodičkách po řece Punkvě. Voda byla ledová a hloubka v některých místech až děsivá. Prohlídka se všem líbila a my jsme se z lodiček přesunuli k lanovce. Výhled z lanovky byl krásný. To už byl bohužel poslední zážitek z výletu. Moc jsme si výlet užili.

Adéla Bačíková a Lucie Přidalová, 7. B

Poděkování ☺

Na Heyráku jsme už od 1. třídy, ale příští rok někteří odcházíme na víceletá gymnázia. Tímto bychom chtěli poděkovat všem našim učitelům, kteří nás vzdělávali nejen ve vyučovacích předmětech, ale i v našem chování a názorech. Zažili jsme spoustu zábavy ve školních lavicích, na výletech i na dalších akcích. Nejvíce se nám bude stýskat po naší nejlepší třídní učitelce Marcelce Zouharové, která nám důvěřovala a se kterou jsme zažili mnoho úžasných zážitků. Na Heyráku jsme strávili zatím nejlepší roky našeho života, avšak teď nás čeká další životní cesta. Děkujeme a na shledanou!

Marie Zatloukalová, 7. B

Co mi chemie dala a vzala?

Když jsem přemýšlela o tom, co mi chemie dala a vzala, napadlo mě docela rychle pár věcí. Hlavně tedy k první části této otázky - co mi chemie dala. Je toho totiž dost, rozhodně víc, než jsem čekala.

Abych řekla pravdu, celé prázdniny mezi sedmou a osmou třídou mě chemie děsila. Důvodů jsem k tomu měla několik. Jednak mi většina mých starších kamarádů tvrdila o tomto předmětu to nejhorší – prý jsou to samé výpočty a teorie. No, šťastná jsem z toho nebyla, nicméně jsem moudře usoudila, že s tím se nakonec smírím. Pro mě ovšem byl daleko horší druhý důvod. Laboratorní práce. Ačkoliv jsem toho o chemii příliš mnoho nevěděla, moje fantazie pracovala na toto téma na plné obrátky. Viděla jsem například sama sebe, jak stojím paralyzovaná hrůzou u hořící lavičky, či jak kyselina sírová vyžírá díru do mého laboratorního pláště. Podobných a ještě katastrofičtějších představ jsem měla plnou hlavu. Ani první hodina chemie, kdy nás paní učitelka poučila o bezpečnosti, nepřinesla kýžený efekt – úlevu. Spíše naopak. Papír s názvem Bezpečnost práce poukazoval na další strašlivé scénáře, které mě prve ani nenapadly.

Naštěstí několik dalších hodin probíhalo ve znamení teorie. Kupodivu mě to bavilo. O přírodní vědy jsem se zajímala odjakživa a chemie mě opravdu chytla. Povzbuzena těmito úspěchy jsem dokonce souhlasila, že začnu chodit do chemického kroužku, který organizovala paní učitelka Svobodová. A pak náhle přišel zlom, respektive laboratorní práce. Můj optimismus se vytratil. Odpadl ode mě jako šlehta od víry. Nešťastně jsem uvažovala, co bude dál. Nabízela se bohužel vždy pouze jedna možnost – musím to zvládnout. Nakonec jsem se s ní ztotožnila. Místo vymýšlení, jak se laborkám vyhnout, jsem veškeré úsilí věnovala plánování, jak je zvládnout co možná nejlépe. Asi nejvíce času jsem při tom strávila nácvikem zapalování svíčky. Nehledě na to, že se mi podařilo snížit rodné zásoby svíček na minimum, to byl dobrý pocit.

A jak se mi podařilo vypracovat laborky? Naštěstí dobře. Problémy nastaly žádné, což mi celkem zvedlo sebevědomí. Navíc mi došlo, že to nejhorší mám za sebou, takže se situace bude už jenom zlepšovat. Tak tomu skutečně bylo. Začala jsem s chemickým kroužkem a zanedlouho se chemie stala mou velkou láskou. Paní učitelka se mi hodně věnovala, pomáhala mi. Díky ní jsem se mohla zúčastnit chemické soutěže a chemické olympiády, která mi přinesla spoustu nových poznatků.

Všechno tohle pro mě mnoho znamená. Mám pocit, že již alespoň malinko rozumím světu kolem sebe. Už nemusím stát za zavřenými dveřmi, ale smím nahlédnout klíčovou dírkou. Ano, můžu se dívat, učit se a snažit se pochopit, co vidím. A za to vděčím právě chemii.

Michaela Ondráková, 9.B

Výukové soustředění 8.B

Od pondělí 16.5. až do pátku 20.5. se 8.B výukově soustřeďovala v podhůří Jeseníků a užívala si čerstvého ovzduší nejen při hrách, bojovkách, výšlepech, ale i při exkurzi na vodní elektrárnu Dlouhé stráně.

Dostatečná koncentrace horského kyslíku měla za následek také vyšší výkonost při počítání rovnic, psaní netradičního diktátu, plnění úkolů ze zeměpisu, angličtiny, němčiny, španělštiny,...

Tak aspoň pár střípků z týdenního soužití 8.B:

Tancování

Každý den jsme si alespoň jednou museli zatancovat, celá třída, Shut up and dance, které jsme nevymysleli! Postupně jsme to naučili celou školu, ale naši třídu jsme to začali učit až na tomhle soustředění. Všem to moc šlo už na poprvé a postupně jsme se všichni zlepšovali. :D

Škola

Učili jsme se každý den. Paní učitelky nám toho hodně naložily a my to postupně všechno udělali, až na matematiku. Paní učitelka Vysloužilová nám toho dala tolik, že jsme to ani nestihli. Počítali jsme každý den, dokonce i v pátek ráno před odjezdem, a přesto jsme to nestihli.

Terka Človečková a Lucka Mikulová

Želvičky

2. den jsme hráli zajímavou hru, která se jmenuje želvičky. Jeden člověk se stal lovcem a ostatní byli želvičky, ty se postavily na ruce a na nohy a úkol lovce byl převrátit želvičku na záda. Když ji převrátil, stala se želvička lovcem a lovila zbylé želvičky, až už žádná nezbyla. Tato hra nás docela bavila, ale většina potom měla dost odřeně lokty a kolena, jak jsme se bránili před lovci.

Upíři

Tuhle hru jsme hráli skoro každý večer. Tahle hra každého určitě bavila. Všichni se museli schovat, tak aby je nikdo nenašel a jeden byl upír.

A až se všichni schovali, šel a hledal všechny a musel vydávat mlaskající zvuk, který měl připomínat sání krve. Když už někdo chce opravdu vyhrát, tak se schová třeba pod postel jako já (Tereza Klechová), Terka Človečková, Lucka Mikulová a Kačka Ondříšková.

Matka Sardel

Tuto hru jsme taky hráli skoro každý večer, úkol této hry byl najít ve tmě matku Sardel. Jeden člověk se šel schovat co nejlépe, aby ho nikdo nenašel. Když už se schoval, ostatní ho šli hledat. Když někoho nahmatali, museli mu položit otázku: „Jsi matka Sardel?“ V případě, že člověk konečně našel schovaného, stala se z něj matka Sardel a musel se schovat k matce Sardel co nejtěsněji, aby je další nenašli.

želvičky

polárníci

Dostihy

Další hra, co nás myslím hodně bavila, byly DOSTIHY. Utvořili jsme dvě družstva, která proti sobě soutěžila. Vybrali se dva lidé (jeden jako kůň a druhý jako jezdec), kůň vzal na záda jezdce a utíkal přes hřiště ke žlabu, kde jezdec seskočil z koně. Kůň se občerstvoval a jezdec utíkal k jedné z našich paní učitelky, která jezdcovi položila otázku. Pokud ji věděl a odpověděl správně, mohl se vrátit ke koni a jet zpátky ke družstvu. Tam už čekala další dvojice jako kůň a jezdec a mohli utíkat pro další otázku. Pokud však jezdec otázku nevěděl, mohl se poradit se svým koněm, ale ten mohl hýbat hlavou jen ano nebo ne. Pokud ani kůň nevěděl, musel jezdec nasednout na koně a jet zpátky ke družstvu a družstvo mohlo poradit správnou odpověď. Jezdec potom zase nasedl na koně a běželi ke žlabu, kde se kůň zase občerstvil a jezdec utíkal za paní učitelkou a řekl ji správnou odpověď. Jezdec opět utíkal ke koni, nasedl na něj a běžel zpátky ke družstvu, kde byla nachystaná další dvojice a ty se střídaly znovu a znovu, dokud nebudou všechny otázky (z přírodopisu, chemie, dějepisu, zeměpisu, češtiny, fyziky, ...) zodpovězeny.

Tereza Klechová

dostihy

Dobývání hradu

Tradiční hra, která nesmí v naší třídě chybět na žádném výletě či soustředění, je DOBÝVÁNÍ HRADU. Jde sice někdy o život, hrozí ukroucení horních i dolních končetin, rozpůlení za živa, ... ale vždy má velký úspěch (pokud přežijete).

Středa

Dopoledne, hned po vypočítání pár příkladů z matematiky, jsme se teple oblékli, sbalili si jídlo na cestu a vyjeli jsme. Po asi půlhodinové cestě autobusem jsme dojeli do informačního centra Dlouhé Stráně, kde jsme se dozvěděli spoustu informací o přečerpávací elektrárně Dlouhé Stráně. Potom jsme se na tu elektrárnu jeli podívat. Všichni jsme byli ohromeni velikostí jedné z nádrží. Cestou jsme se zastavili ve Velkých Losinách, prošli se kolem zámku a po městě, kde jsme si zašli do čokoládovny, ve které jsme koupili dárky svým nejbližším. Odpoledne jsme se vrátili zpět na chatu.

Katka Ondryšková

Návštěva přečerpávací elektrárny Dlouhé Stráně

... autobus nás dovezl k budově elektrárny skupiny ČEZ, ve které nám začala přednáška o stavbě elektrárny, jaké společnosti dovážely materiály a jak vlastně tahle vodní elektrárna funguje. Dozvěděli jsme se, že Dlouhé Stráně je jedna z nejvýkonnějších vodních elektráren nejen v Evropě, ale i ve světě. Po jednoduché přednášce a podrobnějším filmu jsme se vydali omrknout již nepoužívanou turbínu a prošli delším tunelem do haly, kde se nacházejí a pracují dvě další turbíny, pohánějící vodu z Horní nádrže do Dolní nádrže, a v noci naopak. No, a když už jsme mluvili o nádržích, tak jsme je taky museli vidět. Takže naše další cesta vedla vzhůru k horní nádrži. Prý, když do ní spadnete, máte jen okolo sedmi minut na to, abyste se opět dostali ven, jinak se vám zastaví srdce... Ale to je „prý“, a to my rozebírat nebudeme.

Nahoře si hromada z nás vybalila obědy, řízek v chlebu, a při procházce okolo nádrže jsme si užívali jak ohromujícího pohledu na okolní Jeseníky, tak i dolů a přes zábradlí na lehce se pohybující vodu v nádrži. Po deseti minutách jsme se vrátili zpět k busu, aby nás odvezl opět dolů k lanovce, kde jsme taky prvně nastoupili.

Katka Krestýnová

S naším pedagogickým dozorem jsme většinu volného času hráli „Prší“. Vypadalo to jako naprosto normální karetní hra, ale nebyla. Například normální Prší se hraje s kartami od 7 do esa, ale tady se hrálo se všemi kartami VČETNĚ žolíků a namalovaného křížového krále p. u. Krylově.

A víte, kdo nejvíce podvádí v kartách, a při tom se ani nestydí, ani nečervená? Pedagogický dozor!

Mira Mandys

BOJOVKA

Jelikož nám hodný tatínek od Lucky daroval nějaké odměny, tak si Lukáš připravil bojovku. Bojovka obsahovala 15 otázek, jak ze školních předmětů, tak i otázky ze soutěže U6. Lukáš „přiklonil“ všechny papíry ke stromům a mohlo se jít na věc. Děcka se rozeběhla jako důchodci do Kauflandu a začala počítat. Lukáš jako jediný seděl na lavičce a nemusel nic dělat ... Najednou ho začala volat postupně všechna družstva. Ptala se na správné odpovědi, ale i na postup počítání. Všichni se postupně začali scházet a skládat tajenku. Tajenku složili všichni, ale i tak měli odpovědi blbě. Nikdo nevěděl pravopis jména prvního československého prezidenta ... Nakonec vyhrálo oranžové družstvo.

Lukáš Procházka

Na cestě do Olomouce jsme zastavili v Postřelmově, Zábřehu na Moravě a v Mohelnici. Cesta ubíhala rychle, akorát jsme ve stanici Zábřeh na Moravě stáli asi 10 minut, aby nás mohl předjet zpožděný vlak EuroCity 149 Hukvaldy z Prahy do Žiliny. Po příjezdu na Olomoucké nádraží byl ve voze cítit kouř, protože vlak začal brzdit. Jak jsme vystoupili z vlaku, viděli jsme kouř ze zadní vakové nápravy našeho vozu, takže to znamenalo, že byly zaseknuté brzdy. Naše uvítání zpět do Olomouce bylo hlášení: „Stanice Olomouc hl. n.“

Matteo Clementi

... a já ještě dodám: „Přijeli jsme, viděli jsme, užili jsme si to a hlavně jsme ve zdraví přežili!“

Silvie Svobodová – TU 8.B

Výtvarná výchova 2015/16

Malíř a sochař Jan Bauch řekl: „Umění je věčný pokus překročit všechny hranice, a tato odvaha je zdrojem krásna.“

Pro někoho překročení hranice znamená pustit se vůbec do kreslení, vzít do ruky tužku a papír a začít. Pro jiného je kresba a malba jeho přirozenou součástí od malička, a rozvíjí a zdokonaluje tak své schopnosti. V každém případě, je-li to myšleno opravdově, jde o odvahu, a tedy krásnou tvůrčí činnost, která člověka obohacuje a rozšiřuje mu obzory. S výtvarným uměním lze začít v každém věku, důležité je chtít.

Na základní škole je předmět výtvarná výchova výchovou, měl by tedy v rámci svých možností formovat osobnost žáků a také je samozřejmě něčemu naučit, rozvíjet jejich schopnosti a dovednosti a v neposlední řadě v nich budovat vztah ke krásnu, vždy s ohledem na jejich osobnost.

V letošním školním roce se nám podařilo zbudovat krásnou galerii v prostorách šatních skříněk. Čtyři velikánské panely z plexiskla v modrých a zelených odstínech nechávají dobře vyniknout žákovským pracím, které mají vysokou úroveň. Jsou to výkresy kreslené a malované právě s tou potřebnou dávkou odvahy, zaujetí, trpělivosti a pracovitosti.

Na chodbách školy dělají parádu zasklené projekty, které vznikají na základě souboru žákovských prací zabývajících se určitým tématem nebo jako výstup jazykového pobytu našich žáků v zahraničí. Dětem ze 7.B se podařilo krásně zpracovat Londýnské oko a berlínskou Brandenburskou bránu zase pro svůj projekt využili žáci 9.B.

A protože s výtvarným uměním lze opravdu pracovat v každém věku, dovolili jsme si k 35. výročí naší školy oslovit i naše kolegy, aby prezentovali své předměty na Dni otevřených dveří (2.4. 2016). Panely s jednotlivými předměty byly k vidění po celý duben v prostorách před školní jídelnou. O tom, že se celá prezentace moc povedla, se můžete přesvědčit na jednom ze schodišť, na jehož stěnách visí jednotlivé předměty zvěčněné a zarámované. Všem kolegům tím vzdáváme hold, protože k úkolu přistoupili velmi zodpovědně a s odhodláním, díky němuž nejdén z nich překročil pomyslnou hranici Jana Baucha :-)

Z výtvarných soutěží jsme si letos opět nenechali ujít Nadaci bezpečná Olomouc. Moc nás těší, že se našim žákům opět podařilo zaujmout porotu jak zajímavým zpracováním, tak netradičním přístupem k tématu Policie pomáhá a chrání naše bezpečí. V prostorách naší učebny vznikaly omalovánky, puzzle a krásná desková hra, za které žáci získali krásné a hodnotné ceny.

Hlavním projektem výtvarné výchovy v letošním školním roce pak byl projekt „Malujeme podchody“, o němž se dočtete v samostatném článku. Je třeba však zmínit, že z podchodu na zastávce Pionýrská máme obrovskou radost nejen my, ale i obyvatelé přilehlého okolí, jak jsme se dozvěděli z následných reakcí. O to víc nás výsledek naší práce těší :-)

A protože po dobře vykonané práci by měla přijít odměna, přidali jsme k výbornému nanuku v poslední projektový den ještě možnost udělat si speciální výlet do Prahy (21.6. 2016).

Každý rok zpřístupňuje své prostory a ateliéry Akademie výtvarných umění. Jedná se o jedinečnou příležitost nahlédnout pod pokličku mladým nadějným výtvarníkům. Kdo ví, třeba tam potkáte budoucího Picassa nebo Leonarda da Vinci :-)

Byť se jedná o vysokou školu, tedy o stupínek, který ještě může být našim žákům vzdálený, je to návštěva nadmíru krásná a užitečná. Můžete se projít restaurátorskými dílnami, ve kterých znovu získávají svůj lesk poškozené obrazy a sochy. V grafických dílnách narazíte na tiskařské lisy nevidaných rozměrů, v ateliérech kresby, malby a sochařství zjistíte, že k tradičním technikám může patřit i velmi netradiční přístup, a v ateliérech nových médií a intermedialní tvorby se vám může přihodit téměř cokoliv... Třeba právě taková návštěva může být pro někoho zásadní a udat směr jeho životním krokům...

O hranicích a jejich překračování rozhodujeme často my sami. A jestliže je odvaha překročit některé hranice opravdu zdrojem krásna, pak hurá na to!

Mgr. Jana Svobodová, výtvarná pedagožka

Aerobik očima Viktorie Berger

Aerobik je plný zábavy, legrace a her, ale také namáhavý sport. Většinou se scházíme jednou týdně na dvě hodiny, a proto musíme trénovat i doma. Celý rok trénujeme na soutěže, které probíhají na konci školního roku.

Soutěž ve skákání přes švihadlo

Celý rok musíme trénovat skákání přes švihadlo, abychom se mohli na konci roku zúčastnit soutěže, která proběhne ve školní tělocvičně. Tento rok vyhrály medaile tyto dívky.

1. třída	2. třída	3. - 6. třída
1. místo: Hrudníková Viktorie	1. místo: Filoušová Lena	1. místo: Vičková Klára
2. místo: Holíšová Lucie	2. místo: Navrátilová Veronika	2. místo: Kollárová Aneta
3. místo: Žaludová Markéta	3. místo: Procházková Aneta	3. místo: Ondřejová Adéla

Dub nad Moravou

Školní rok zakončujeme soutěží v Dubu nad Moravou, kam jezdíme na naše většinou jediné závody v aerobiku. Soutěží tam děti od první do deváté třídy. Každá skupina cvičí 15 - 20 minut, ve kterých se musíme naučit krátkou sestavu. Naše škola letos získala po součtu medailí **druhé místo**.

1. - 2. třída	3. - 4. třída	5. - 9. třída
2. místo: Procházková Aneta	1. místo: Dobrovská Lucie	1. místo: Berger Viktorie
	3. místo: Kollárová Aneta	3. místo: Vičková Klára

Tábor Václavov

O prázdninách v srpnu některé z nás jezdí na týdenní soustředění do penzionu Václavov. Chodíme plavat do bazénu, ven na procházky do přírody, máme stezku odvahy a nacvičujeme tam sestavu na vystoupení. Na táboře je to velká zábava a vždycky si to náramně užijeme.

Viktorie Berger, 5. B

Podchod hraje barvami

Poslední květnový týden letošního školního roku (22. - 27.5.2016) proběhla mimořádná akce, přičemž ZŠ Heyrovského nebyla pouze jejím účastníkem, ale především organizátorem. Projekt „Malujeme podchody“ spojil celkem tři školy, které se nacházejí v těsné blízkosti podchodu u tramvajové zastávky Pionýrská, aby zcela proměnily jeho šedivou tvář. Asi 50 žáků a studentů se svými pedagogy ze ZŠ Heyrovského, ZŠ Nedvědova a Gymnázia Čajkovského spojili své síly a stěny podchodu změnili téměř k nepoznání. Malby a ornamenty inspirované hanáckým folklorem, především jeho výšivkou, rozzářily tubus podchodu a vytvořily z něj malou galerii.

Žáci i studenti se na celý projekt dlouho připravovali, vytvářeli návrhy, šablony a další pomůcky, které jim pomohly při realizaci výmalby a za které by se nemusel stydět ani zkušený „grafiták“ :-). Samotné malování pak zabralo pět pracovních dní.

Všichni jsme si malování moc užili a páteční rozloučení s vymalovaným podchodem bylo ve znamení velké radosti, ale i smutku nad skončeným projektem.

Jak naše úsilí dopadlo, můžete vidět na fotkách, ale ten pravý zážitek si dopřejete pouze tehdy, když naši „sixtinskou kapli“ navštívíte. Hezké pokoukání přeje celý tým „Malujeme podchody“.

Mgr. Jana Svobodová, autorka a organizátorka projektu

Atletické sportovní třídy

Atletické sportovní třídy mají na Základní škole Heyrovského dlouholetou tradici. Jejich žáci tvoří nedílnou součást mládežnických kategorií Atletického klubu Olomouc a reprezentují školu i klub na vrcholných atletických akcích doma i v zahraničí. Atletické sportovní třídy vyprodukuje každý rok několik závodníků, kteří se účastní Mistrovství ČR žactva i dorostu a pomáhají v soutěžích družstev mladšího a staršího žactva. Důkazem toho je bývalý žák sportovních tříd Jakub Héža, který je v současné době nejlepším koulařem v republice. Dále pak nastupující mladá generace v podání Samuela Lawsona, Jonáše Pospíšila, Jana Prokopa, Viktora Žaloudíka a Lucie Mičunkové.

ŽÁKOVSKÝ MISTROVSKÝ TITUL PRO HÉŽU

O víkendu 19.-20. září 2015 proběhlo v Praze na Slávii Mistrovství ČR staršího žactva na dráze. O jediné dvě medaile pro olomoucký klub se postaral Jakub Héža.

Skvělou formu potvrdil **Jakub Héža** ve vrhačských disciplínách. Ve své nejsilnější disciplíně, vrhu koulí, se blýsknul výkonem 17,38 m, což znamenalo nový osobní rekord a zároveň nový rekord Mistrovství ČR. Další medaili přidal v hodu diskem. I když se svými pokusy nebyl spokojený, nejdelší z nich měřící 44,49 m znamenal bronzovou medaili. V hodu kladivem pak výkonem 43,66 m obsadil 6. místo. Dalším adeptem na medaili byl Jaroslav Vychodil. Ten však skončil těsně pod stupni vítězů. Ve skoku dalekém výkonem 630 cm skončil na 4. místě a ve skoku vysokém obsadil 5. místo za výkon 174 cm. Milým překvapením bylo počínání Aničky Jenčkové, která v hodu diskem obsadila 5. místo výkonem 33,11 m. V běhu na 1500 m překážek si Jirka Martinka doběhl pro pěkné 6. místo časem 4:45,03 min. Celkové šesté místo obsadila také štafeta zákyň na 4x300 m ve složení **Suchánková, Mičunková, Petrová a Begová**. Vzhledem k tomu, že dvě členky této štafety jsou ještě mladší zákyň, máme se v budoucnu na co těšit.

DRUŽSTVO STARŠÍCH ŽÁKŮ NA MISTROVSTVÍ ČR

V sobotu 3.10.2015 se ve Staré Boleslavi konalo Mistrovství ČR družstev staršího žactva.

Olomoučtí starší žáci si i přes výborné osobní rekordy odvezli z Mistrovství ČR 5. místo. Za zmínku stojí výkon **Jakuba Héži**, který opět posunul hranici oddílového rekordu ve vrhu koulí na úctyhodných 18,56 m. Nejvíce platným členem družstva byl Jaroslav Vychodil, který nasbíral 26 bodů. 25 bodů pro družstvo posbíral Jakub Héža a po 11 bodech přidali Martin Gogela a Jiří Očenášek. Celkem starší žáci nasbírali 115 bodů.

ÚSPĚŠNÁ DRUŽSTVA MLADŠÍHO ŽACTVA

Mladší žáci a zákyň vybojovali medaile na Mistrovství Moravy a Slezska družstev, které se konalo v neděli 4.10.2015 ve Znojmě.

Mistrovství Moravy a Slezska družstev je pro mladší žactvo vrcholným stupněm soutěže. Medailové umístění se proto cení podobně, jako by to bylo Mistrovství ČR. Mladší zákyň nasbíraly celkem 109 bodů a ze Znojma si odvezly stříbrné medaile. Nejpijnější členkou družstva byla Karolína Petrová, která nasbírala celkem 31 bodů za dvě vítězství a jedno druhé místo. V běhu

na 300 m navíc překonala svůj vlastní oddílový rekord výkonem 42,45 s. Druhou nejlépe bodující závodnicí byla **Lucie Mičunková** s 29 body. 15 bodů vybojovala pro družstvo Veronika Eichlerová.

Mladší žáci nasbírali celkem 89,5 bodů a vybojovali skvělé 3. místo. Nejplatnějším členem družstva byl **Samuel Lawson** se 30 body, druhý nejlépe bodující olomoucký závodník byl **Jakub Kolář** s 11 body a třetí Jakub Procházka s 10 body.

VÁNOČNÍ UTKÁNÍ ŽACTVA

Skvělé výkony byly k vidění na závěr letošního roku v olomoucké hale, kde se konal 14. ročník Vánočního přátelského utkání žactva. Celkem sedm družstev přijelo poměřit své síly a Ježíšek některým závodníkům naděloval nové osobní rekordy.

V celkovém pořadí družstev zvítězil oddíl SSK Vítkovice, na 2. místě se umístil domácí klub AK Olomouc a 3. místo si odvezli závodníci z TJ Sokol Opava.

Olomoučtí závodníci si na sklonku roku vytvářeli nové osobní rekordy a někteří dokonce přepisovali historické tabulky. Mladší žák **Samuel Lawson** zvítězil ve skoku dalekém v novém oddílovém rekordu 594 cm a přidal ještě vítězství ve výšce a druhé místo ve sprintu na 60 m. Skvělý osobák v dálce se podařil také Janu Mautnerovi, který výkonem 610 cm zvítězil v kategorii starších žáků. Další vítězství přidala v dálce starších zákyň Viktorie Suchánková pěkným výkonem 536 cm. **Jakub Héža** sice nepřehodil svoje letošní maximum v kouli, ale výkon 18,18 m je skvělý. Mladší zákyň Karolína Petrová zvítězila v běhu na 60 m výkonem 8,15 s, těsně před Luckou Mičunkovou, která běžela 8,17 s. V běhu na 800 m mladších žáků se skvěle představil Jan Nicholas Adensam, který zvítězil v čase 2:26,44 min. Barbora Begová skončila na 2. místě v běhu na 60 m př. starších zákyň výkonem 9,46 s.

MISTROVSTVÍ MORAVY ŽACTVA

4 zlaté, 1 stříbrná a 4 bronzové medaile. To je účet olomouckých atletů na Mistrovství Moravy a Slezska mladšího a staršího žactva, které proběhlo v přátek 29.1.2016 v Ostravě.

Tituly Mistra Moravy a Slezska si z Ostravy odvezli Jan Mautner ve skoku dalekém výkonem 611 cm, Martin Gogela v běhu na 3000 m časem 9:48,68 min, mladší žák Kryštof Sládek v běhu na 60 m překážek výkonem 9,59 s a štafeta starších zákyň na 4x200 m ve složení **Petrová, Suchánková, Eichlerová a Mičunková** výkonem 1:48,89 min. Stříbrnou medaili vybojoval Jan Nicholas Adensam v běhu na 3000 m, těsně za svým oddílovým kolegou časem 9:48,75 min. Dvě bronzové medaile si k jedné zlaté připsal Jan Mautner ve sprintech na 60 m a 150 m výkony 7,55 a 18,15 s. 3. místo pak ještě vybojoval **Samuel Lawson** ve skoku dalekém výkonem 579 cm, stejně jako mladší zákyň **Babara Héžová** ve vrhu koulí výkonem 9,70 m.

BRONZOVÉ MISTROVSTVÍ ČR ŽACTVA

Tři bronzové medaile přivezli olomoučtí žáci a žákyně z uplynulého halového Mistrovství ČR, které se konalo o víkendu 5.-6. března v Praze.

První bronzovou medaili získal v dálce Jan Mautner, který výkonem 614 cm uhájil 3. místo letošních halových tabulek. Druhou bronzovou medaili získal Martin Gogela v běhu na 3000 m časem 9:47.09 min. Třetí bronz si nakonec odvezly žákyně ve štafetě na 4x300 m ve složení **Petrová, Mičunková, Pazderová a Suchánková**. Dalších sedm závodníků se umístilo do 8. místa. Jan Nicholas Adensam skončil na 5. místě v běhu na 3000 m výkonem 9:57.42 min, na 5. místě skončili v dálce také **Samuel Lawson** výkonem 584 cm a Viktorie Suchánková výkonem 528 cm. 6. místo si vyběhla Karolína Petrová výkonem 42.63, zajímavější byl ale její čas z rozběhu. Výkonem 41.90 se postarala o nový oddílový rekord na této trati.

MEDAILE Z POHÁRU ROZHLASU

V úterý 7.6.2016 se v Kolíně konalo celorepublikové finále Poháru rozhlasu, kam se probojovali také starší žáci ze ZŠ Heyrovského a obsadili celkové 2. místo.

Starší žáci ZŠ Heyrovského jeli na finále s medailovými ambicemi. Svoje očekávání nakonec naplnili stříbrnými medailemi a kdyby se nezranil nejlépe bodující závodník Samuel Lawson, mohlo být ve hře i zlato. Na první místo

chybělo necelých 200 bodů, což určitě bylo v jeho silách. Ve sprintu na 60 m bodoval **Jan Prokop** výkonem 7.58 s a **Miloš Šidlík** časem 7.62 s. V běhu na 1500 m doběhl do cíle **Jonáš Pospíšil** ve výborném čase 4:35.58 min a jako druhý bodující byl **Štěpán Filípek** výkonem 4:44.28 min. Štafeta ve složení **Prokop, Pospíšil, Lawson, Boukhatem** doběhla do cíle v čase 28.25 s. Ve skoku vysokém si **Jonáš Pospíšil** vylepšil svůj osobní rekord na 183 cm, druhým nejlepším byl **Samuel Lawson** výkonem 163 cm. V dálce chyběl zraněný Sam Lawson takže body brali **Karim Boukhatem**

za výkon 552 cm a **Jan Prokop** za výkon 516 cm. Ve vrhu koulí obsadil celkové 3. místo **Štěpán Klemsa** výkonem 12.40 a **Lukáš Svozil** skončil na 6. místě výkonem 11.87 m. Celkově nasbíralo družstvo staršího žactva 6727 bodů.

PŘEKONANÉ ODDÍLOVÉ A ŠKOLNÍ REKORDY

V uplynulém školním roce 2015-2016 se podařilo překonat hned několik oddílových a zároveň školních rekordů. Na přátelském utkání žactva překonal oddílový rekord mladších žáků ve skoku dalekém **Samuel Lawson** výkonem 594 cm. Na okresních přeborech v Přerově překonal oddílový rekord na 200 m př. **Jonáš Pospíšil** výkonem 27.62 s. Tento čas byl běžný v silném protivětru, takže je velmi pravděpodobné, že Jonáš vlastní rekord ještě letos překoná. K oddílovému rekordu pomohla **Lucie Mičunková** ve štafetě na 4x300 m starších žákyně. Na Mistrovství ČR v hale běžela olomoucká štafeta ve složení Petrová, Mičunková, Pazderová, Suchánková čas 2:53.92 min.

David Uhlíř
vedoucí trenér SpS ST

Libor Kalas
trenér SpS ST

Jana Trnečková
trenérka SpS ST

FOTBAL

Starší žáci U15 se loučí ...

Nejstarší fotbalový výkvět navštěvující ZŠ Heyrovského má za sebou opravdu velmi náročný a troudám si říct i vydařený školní a fotbalový rok. Všichni pomohli zviditelnit sportovní úspěchy naší školy a klub SK Sigma Olomouc. Musím připomenout ty největší: 2. místo na zářijovém turnaji o Pohár Primátora statutárního města Brna, kde jejich přemožitelem byla až pražská Sparta, 2. místo na halovém mistrovství republiky, kde nestačili na výborně hrající Hradec Králové, 3. místo na Zimním turnaji na ZŠ Heyrovského...a na konec samozřejmě tvořili polovinu vítězného týmu, který ovládl letošní Coca Cola školský pohár. I když část spolužáků a možná i pedagogů nežije jejich úspěchy, tak jak by si zasloužili, neprožívá jejich prohry a zklamání takovou měrou jako to prožívají oni. A přece jen bych byl rád kdybyste si někdy až půjdete kolem stěn a polic hemžících se nablýskanými poháry vzpomněli na celou řadu výborných kluků rozesmátých od ucha k uchu, jak jdou ve velmi těsném závěsu za vyučujícím do školní jídelny strávit jejich nejoblíbenější část dne u společného oběda. A já věřím, že až se sem někteří po letech vrátí oživit staré vzpomínky ať už s přítelkyní nebo se svými dětmi, tak jim nabídneme naše vřelé přijetí a usměvavé tváře nás učitelů a trenérů, kteří jsme se jim snažili dát tu nejlepší přípravu na cestě životem.

TIME OUT ROOM (TOR)

I v tomto školním roce jsme na naší škole pokračovali v projektu TOR. V případě, že žák narušuje výuku a porušuje školní řád, má učitel možnost tomuto žákovi zajistit individuální výuku s jiným pedagogem (popř. školním psychologem nebo speciálním pedagogem) v místnosti k tomu určené – TOR.

Nejčastějšími důvody, proč byl žák vykázan do TORu, byly: žák nepracuje, nereaguje na pokyny učitele, vyrušuje, nevhodně se chová k vyučujícím, nemá žádné pomůcky.

Celkový počet návštěvnosti v TORu za školní rok 2015/2016 je 68 žáků.

První stupeň: 4 žáci

Druhý stupeň: 64 žáků

Třída	I.pololetí	II.pololetí	Celkem	Třída	I.pololetí	II.pololetí	Celkem
4. A	0	0	0	6. A	4	3	7
4. B	0	0	0	6. B	0	1	1
4. C	0	1	1	6. C	1	5	6
5. A	0	0	0	6. D	2	2	4
5. B	0	0	0	7. A	3	2	5
5. C	2	0	2	7. B	0	0	0
5. D	0	1	1	7. C	1	1	2
				7. D	1	3	4
				8. A	4	3	7
				8. B	0	0	0
				8. C	0	0	0
				8. D	1	9	10
				9. A	4	2	6
				9. B	2	2	4
				9. C	0	3	3
				9. D	0	2	2

Mgr. Kateřina Dzurjaníková

Cesta za pohárem... aneb jak jsme dobyli Československo a vrátili se přes Marseille

Na začátku září se člověk musí prokousat spoustou informací a novinek. Platí to nejenom pro žáky, ale i pro kantory. Jednou z nich byli i propozice a možnost přihlásit se na fotbalový turnaj Coca Cola Cup pro hráče narozené 1.1.2000 a mladší. Veškeré administrativní věci byly už jen formalitou a tak jsme mohli v prvním říjnovém týdnu uspořádat kvalifikační předkolo v rámci města Olomouce v našem sportovním areálu. Bez větších potíží jsme zvládli postoupit přes ZŠ a MŠ Olomouc, Nedvědova, Slovanské Gymnázium a ZŠ Zeyerova do 1. kola turnaje. V prvním kole nás čekali vítězové jednotlivých okrskových kol. Byli jsme opět určeni jako pořadatelé a 5. listopadu jsme svedli úspěšné měření sil bez ztráty kytíčky se ZŠ Bohuňovice, ZŠ Pňovice a ZŠ Nádko.

Ve 2. kole nás už čekal první a já si troufám tvrdit, že jeden z nejlépe hrajících soupeřů a to byl tým sportovní školy E. Valenty tvořený převážně hráči 1.SK Prostějov. Doplnili je školy ZŠ Přerov, Za mlýnem a IV. ZŠ Šumperk. Právě vzájemný zápas s Prostějovem byl ten rozhodující pro určení celkového vítěze 2. kola. Napínavé utkání, ve kterém jsme lépe prokazovali fotbalovou kvalitu, postrádalo hlavně z naší strany proměňování šancí. V 1. poločase jsme se ujali vedení 1:0, ale snad z jediné střely na branku soupeř dokázal vyrovnat. Rozhodovalo tedy až celkové skóre. Ve zbývajících utkáních jsme nakonec zvládli vstřelit více branek než Prostějov a postoupili do mezikrajského finále.

Mezikrajské finále se uskutečnilo 17.5 ve sportovním areálu SK Sigma Olomouc - Řepčín. Tady jsme se konfrontovali se sportovní fotbalovou školou ZŠ Klegova (MFK Vítkovice), ZŠ Jana Šoupala (Baník Ostrava) a ZŠ Sportovní, Uherské Hradiště (1.FC Slovácko). O našem postupu rozhodl nakonec jeden jediný gól vstřelený v posledních vteřinách v utkání Baník – Vítkovice do sítě Baníku. Právě zde se ukázalo, že opravdu mnohdy rozhodují maličkosti a snad i ten pomyslný kousek štěstí, který se přiklonil na naši stranu. Dostali jsme se mezi 4 nejlepší týmy republiky a čekal nás poslední kvalifikační turnaj, ze kterého dva nejlepší týmy postoupili do Československého superfinále.

2. července v Humpolci jsme neponechali nic náhodě. Po naprosto bezchybných a koncentrovaných výkonech bylo po dvou utkáních rozhodnuto, že nám postup z 1. místa už nikdo nevezme. Nakonec jsme zvítězili se všemi soupeři (ZŠ Edisonova Teplice 3:1, ZŠ Příbram – Březové Hory 1:0 a ZŠ Pardubice – Ohrázenice 1:0). Stalo se tak to o čem nikdo z nás na začátku nechtěl mluvit moc nahlas, ale všichni si to moc přáli. A tak 15. června pak bylo v Olomouci na stadionu místního HFK zahájeno 3. Československé superfinále. První utkání o Českého mistra mezi Pardubicemi a „Heyrákem“ bylo dlouho napínavé a gólem na 1:2 ze strany Pardubic i nervy drásající, ale zkušená obrana už žádné další komplikace nepřipustila. Čekal nás závěrečný boj o vrchol se sportovní školou MFK Žilina. Superfinálové utkání pak nabídlo náš nejlepší výkon za celý rok. Žilinu jsme smetli jako lavina a vyhráli 3:0. Stali jsme se tak celkovými vítězi a za odměnu si pak i s patronem soutěže Janem Kollerem užili 4 denní pobyt ve Francii a návštěvu čtvrtfinálového utkání EURA mezi Portugalskem a Polskem. A i kdybychom na tohle všechno měli někdy zapomenout, tak já určitě ne – protože komu se stane,

že sedí v desáté řadě na stadionu pro 65 tisíc lidí na jedné z největších sportovních událostí planety a HOT DOG a pít mu donese nejlepší střelec České fotbalové reprezentace. Děkuji všem za krásný fotbalový rok a navažme na ně těmi dalšími budoucími...budu se snažit dodržet to co jsem v Marseille slíbil ... Honzo Kollere já se vrátím !

Mgr. David Čech

Výlet 3.C do Vida science centra v Brně (zábavný vědecký park)

Letošní školní rok jsme zakončili pěkným společným výletem a navštívili jsme vědecký zábavný park – Vida science centrum u brněnského výstaviště.

Cesta autobusem nám utekla velmi rychle a za dobré nálady jsme si to šinuli k obrovské budově, která uvnitř skrývala velkou plochu plnou zajímavých věcí a pokusů z oblasti fyziky, chemie, biologie, logiky, zdravotvědy i hudby, kde jsme si mohli ohmatat a vyzkoušet na vlastní kůži např. jak vzniká zemětřesení, mořské vlny, tornádo,.... Každý si našel, co ho zajímá, co by si rád ověřil v praxi.

Před obědem jsme se šli podívat na SCIENCE SHOW a v programu „Hustý“ jsme viděli vědeckou show zaměřenou na vznik blesků, elektřiny,...dokonce se do pokusů zapojili i někteří odvážlivci z nás.

Vůbec jsme netušili, co nás čeká za dobrodružství a jaké zážitky si odneseme. Byla to super zábava a dozvěděli jsme se také spoustu zajímavých věcí a všichni jsme si to parádně užili.

Opora přátelského kolektivu, společné zážitky a dobré poznání sebe i druhých může pomoci ke stmelení kolektivu, podporu kamarádského chování, týmovou práci, vzájemné poznávání mezi sebou i třídním učitelem, kterého žáci poznali i v jiné než kantorské roli. Třídní výlet i jiné aktivity konané mimo školu mají svůj význam a přispívají i k ozdravování a posilování pozitivních vztahů mezi učiteli a žáky. Pedagogickému doprovodu tyto programy pak poskytují zásadní příležitost k lepšímu poznání žáků, jež kvalitativně i kvantitativně předčí možnosti, které jim k tomu poskytuje běžné prostředí školy a tím i předcházet rizikovému chování uvnitř kolektivu.

PhDr. Ivona Jančíková
školní psycholožka

Dne 13.6. se naše třída 3.C. vydala na výlet do Vida centra v Brně. Cesta autobusem nám uběhla rychle. Ve Vida centru jsme si podložili věci, v sále a vydali se na poznání na různé atrakce. Zazili jsme spoustu věcí, ale nejlepší zážitek byl „Hustý“, program, kde jsme viděli různé pokusy s elektřinou. Potom jsme se přesunuli do laboratoře a tam jsme se dověděli informace o histotě různých druhů, které jsme pak mohli dohromady a nahones si mohli vysvětlit, se skupinách lávovou lampu a také záložky do knih, které jsme si mohli vzít domů. Po dobrém obědě jsme si vyžádali abstrakce, které jsme nestihli a potom se pomalu chystali zpět k návratu do školy, kde nás pak už čekali rodiče. Výlet jsme si moc užili, dověděli jsme se spoustu zajímavých věcí a už teď se těšíme na další pěkný výlet.

Kolektiv třídy 3.C.

(práce žáků bez korektury)

Projekt Předškolák 2016

Na pomoc našim budoucím prvňáčkům a jejich rodičům jsme i v uplynulém školním roce realizovali projekt s názvem PŘEDŠKOLÁK. Naším cílem bylo přiblížit dětem školní prostředí, odbourávat stres z přicházející změny, doladit některé nedostatky a předvést rodičům na názorných ukázkách, jak je možné s dítětem doma pracovat, docvičovat a dále rozvíjet jeho připravenost na školu.

Projekt probíhal v pěti lekcích, každých čtrnáct dní od 24. února do 11. května. Do projektu se po zápisu přihlásilo 33 zájemců, průměrně však na lekce docházelo 23 dětí. Ty pracovaly společně se svými rodiči ve třech skupinách, které byly vedeny zkušenými pedagožkami, převážně budoucími třídními učitelkami 1. ročníků. Každá z lekcí byla zaměřená na určitý druh vnímání a činností. Rodiče si na jednotlivých lekcích mohli vyzvednout i vhodné pracovní listy a návody pro domácí procvičování.

„Bylo to super!“, loučil se usměvavý chlapec. - Tak ať se ti ve škole líbí!

Mgr. Anna Přikrylová

Přijímací řízení na střední školy

V uplynulém školním roce ukončilo povinnou školní docházku 113 žáků naší školy a většina žáků byla přijata na střední školu v prvním kole přijímacího řízení. 23 žáků devátého ročníku bude studovat na gymnáziích, největší počet z nich (téměř 48%) na Gymnáziu Čajkovského. Největší zájem byl dále o studium na SŠ logistiky a chemie, SPŠ strojnické a Obchodní akademii, kde žáci získají úplné střední odborné vzdělání s maturitou. Střední odborné vzdělání s výučním listem, zvolilo letos 18 žáků. Nejčastější obory byly obráběč kovů, automechanik, kadeřník a kuchař-číšník.

Ke studiu na víceletých gymnáziích bylo přijato 10 žáků sedmého ročníku (80% na Gymnázium Hejčín) a 8 žáků pátého ročníku (největší počet – jedna polovina - na Gymnázium Čajkovského).

Při rozhodování je důležité znát situaci na trhu práce a uplatnitelnost absolventa daného oboru. Jako každý rok se zúčastní žáci devátého ročníku besedy v Informačním a poradenském středisku Úřadu práce v Olomouci. Burzu práce a vzdělání v Olomouckém kraji, která se koná v říjnu v pavilonech výstaviště Flóra, mohou navštívit i s rodiči. Dále doporučujeme žákům 9. ročníků i jejich rodičům navštívit výstavu Scholaris, která se koná každým rokem v listopadu a na níž se prezentují jednotlivé střední školy Olomouckého kraje.

Silvie Svobodová, výchovná poradkyně

Základní škola Olomouc Heyrovského 33 školní rok 2016/2017

ředitel školy Mgr. Oldřich Anděl
zástupce ředitele pro I. stupeň - Mgr. Anna Příkrylová

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	Mgr. Monika Babičková	ŠD203	ŠD
1.B	Mgr. Iveta Krhová	ŠD207	ŠD
1.C	Mgr. Kateřina Dubanská	ŠD204	ŠD
1.D	Mgr. Kateřina Navrátilová	ŠD208	ŠD
2.A	PaedDr. Dana Bouzková	306	309
2.B	Mgr. Hana Lipovská	322	309
2.C	Mgr. Ivana Rozsivalová	321	309
3.A	Mgr. Simona Trávníčková	230	131
3.B RvJ	Mgr. Iveta Ženožičková	137	142
3.C	Mgr. Lenka Těthalová	211	142
3.D	Mgr. Sandra Podhorná	320	142
4.A	Mgr. Ivana Hlaváčová	311	328
4.B RvJ	Mgr. Markéta Skácelová	139	328
4.C	Mgr. Marie Lipowski	313	131
4.D	Mgr. Libuše Drkulová	319	328
5.A	Mgr. Jarmila Drápalová	315	309
5.B RvJ	Mgr. Dagmar Švestková	316	309
5.C	Mgr. Jiří Štrajť	136	131
5.D FST	Mgr. Marcela Petrželová	310	213

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Ludmila Balíková

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Jana Vaňková	221	330
6.B RvJ	Mgr. Petra Doskočilová	222	213
6.C	Mgr. Daniela Čechová	204	208
6.D RvTv	Mgr. David Čech	210	140
6.E	Mgr. Alena Pirklová	130	140
7.A RvTv	Mgr. Eva Dembická	326	207
7.B RvJ	Mgr. Dominika Dřobová	138	212
7.C	Mgr. Dagmar Krylová	220	229
7.D RvTv	Mgr. Ondřej Kalina	206	208
8.A RvTv	Mgr. Monika Swaczynová	215	208
8.B RvJ	Mgr. Marcela Zouharová	116	330
8.C	Mgr. Michala Navrátilová	305	329
8.D RvTv	Mgr. Jana Svobodová	205	229
9.A RvTv	Mgr. Jana Manová	214	212
9.B RvJ	Mgr. Silvie Svobodová	308	307
9.C	Mgr. Karel Dvořák	209	208
9.D RvTv	Mgr. Martin Neoral	219	140

Netřídní učitelé / kabinet		
Mgr. Zuzana Bartošková	213	Mgr. Lada Kořistková 309
Mgr. Hana Della Santa	212	Mgr. Kristýna Kynclová 207
Mgr. Olga Dřobová	208	Mgr. Kateřina Malinová 213
Mgr. Kateřina Džurjaniková	329	Mgr. Hana Nezvalová 329
Mgr. Marie Egerová	329	Mgr. Štěpán Rubíček 207
Mgr. Milan Hampel	207	Mgr. Jana Tmečková 140
Mgr. Libor Kalas	140	Mgr. Jiřina Vysloužilová 330
Mgr. Michaela Konečná	229	Bc. Petra Zahradníčková 229

Školní poradenské pracoviště - personální obsazení
viz. webové stránky školy

Školní družina ZŠ Heyrovského - vedoucí Ivana Procházková
oddělení a personální obsazení - viz. webové stránky

tajemnice školy	Jarmila Hlušítková tel.585758030
pokladní školní jídelny	Soňa Chlumecská tel.585758049
ekonomka školy	Romana Kubínová
vedoucí školní jídelny	Alena Mládková

pracoviště ZŠ Čajkovského
zástupce ředitele - Mgr. Radek Patsch

I. stupeň	TU	učebna
1.E	Mgr. Dana Veselá	E 23
1.F	Mgr. Jitka Ševčíková	E 25
2.E	Mgr. Lucie Valušová	E 21
2.F	Mgr. Jitka Berková	E 22
3.E	Mgr. Květuše Korčáková	E 32
4.E	Mgr. Olga Shaaban Zemčáková	E 26
5.E	Mgr. Veronika Bartálová	B 32
5.F	Mgr. Ivana Burianová	B 31
netřídní učitelka		
Mgr. Marie Stavínková		

Školní družina ZŠ Čajkovského
oddělení a personální obsazení - viz. webové stránky

Změna v organizaci třídních schůzek

Během dubnových třídních schůzek měli rodiče ve všech třídách možnost vyjádřit se ke stávajícímu systému třídních schůzek, případně navrhnout jeho změnu. Na základě výsledků zaznamenaných v zápisech z třídních schůzek, které třídní učitelé odevzdali vedení školy, dojde **od školního roku 2016/17 k následujícím změnám:**

- **v 1. a v 6. ročníku** (případně dle potřeby v dalších třídách, především tam, kde se změní třídní učitel nebo dojde k vytvoření nového kolektivu) **proběhne informativní třídní schůzka na konci září.** Během této schůzky třídní učitel předá rodičům především informace o tom, jak probíhá adaptace žáků, aby se předešlo případným problémům.
- **v průběhu školního roku proběhnou 2 klasické třídní schůzky (na konci měsíce listopadu a na konci měsíce dubna)** s třídními učiteli ve třídách, poté budou moci rodiče konzultovat případné problémy s dalšími vyučujícími.
- **konzultační třídní schůzky**, které se doposud konaly v lednu a v červnu, považuje většina rodičů za zbytečné (což dokládá i stále menší množství rodičů, kteří v poslední době na tyto schůzky do školy přicházejí), proto **budou zrušeny.**
- **v případě potřeby či jakýchkoli problémů nemusí rodiče čekat na třídní schůzky, mohou si telefonicky či emailem dohodnout schůzku s konkrétním vyučujícím.** Pokud situace vyžaduje přítomnost více učitelů, případně výchovné poradkyně nebo vedení školy, doporučujeme obrátit se na třídního učitele, který takovou schůzku zajistí. Prosíme rodiče, aby si ve vlastním zájmu (pokud je to možné) schůzku s vyučujícími domlouvali dopředu. Předjeďte se tak nepříjemným situacím, protože ne vždy je možné, aby se rodičům učitel věnoval okamžitě.
- pokud bude třeba, aby se rodiče dostavili do školy k projednání výchovných nebo vzdělávacích problémů, které nesnesou odkladu, budou do školy pozváni třídním učitelem nebo výchovným poradcem.
- **o přesném termínu třídních schůzek budou rodiče informováni** jako doposud - prostřednictvím žákovských knížek, na webových stránkách i na školou využívaných sociálních sítích.

Ludmila Balíková

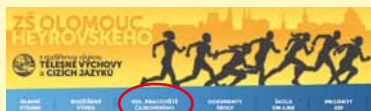
Organizace školního roku 2016/17

Začátek školního roku	čtvrtek 1. září 2016
Podzimní prázdniny	středa 26. října a čtvrtek 27. října 2016
Vánoční prázdniny	pátek 23. prosince 2016 - úterý 3. ledna 2017
Vyučování začne po vánočních prázdninách	středa 4. ledna 2017
I. pololetí bude ukončeno	úterý 31. ledna 2017
Jednodenní pololetní prázdniny	pátek 3. února 2017
Jarní prázdniny	pondělí 27. února - neděle 5. března 2017
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 13. dubna a pátek 14. dubna 2017
II. pololetí bude ukončeno	pátek 30. června 2017
Hlavní prázdniny	sobota 1. července - neděle 3. září 2017
Začátek školního roku 2017/18	pondělí 4. září 2017

My jsme on-line a vy?

Informace o aktuálním dění ve škole vám nabízí naše webové stránky www.zsheyrovského.cz

Sledujte i aktuální zpravodajství ze ZŠ Čajkovského na našich webových stránkách **ODL. PRACOVISŤE ČAJKOVSKÉHO**

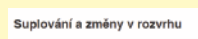
Informace především pro rodiče – žákovská knížka on-line, změny rozvrhů apod. najdete na www.skolaonline.cz

Využíváte možnosti pohodlně přihlašovat a odhlašovat obědy on-line nebo sledovat, zda si dítě oběd vyzvedlo? Více informací ve školní jídelně a na www.strava.cz

Na facebook ZŠ Heyrovského Olomouc se dostanete i bez vlastního facebookového profilu – jednoduchým prokliknutím z našich webových stránek. Sledujte nás!

Aktuální informace o změnách rozvrhu pro žáky 2. stupně můžete bez přihlášení a hesla sledovat na www.zmeny.cekuj.net

Občasník Základní školy Heyrovského

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, 585 758 030, e-mail: heyra@volny.cz

Redakce: na zpracování tohoto čísla se podíleli: autoři příspěvků a Mgr. Ludmila Balíková.

Grafická úprava a tisk: KartoTISK s.r.o. Šumperk, Žerotínova 48/2075